

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2025

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ

1. Συνοπτικός τίτλος.

ΜΕΡΟΣ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

2. Ερμηνεία.
3. Πεδίο εφαρμογής των διατάξεων.
4. Υποχρεωτικές και μη υποχρεωτικές διατάξεις.
5. Γενικές Αρχές.
6. Επίδοση Ειδοποιήσεων.
7. Εγκατάλειψη του δικαιώματος προς ένσταση.
8. Έκταση εξουσίας Δικαστηρίου.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

9. Συμφωνία διαιτησίας.
10. Εφαρμοστέο δίκαιο σε Συμφωνία Διαιτησίας.
11. Διαχωριστικότητα της συμφωνίας διαιτησίας.
12. Συμφωνία Διαιτησίας και έγερση αγωγής ενώπιον Δικαστηρίου.
13. Λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας από το Δικαστήριο.
14. Κατά πόσο η συμφωνία τερματίζεται με το θάνατο ενός μέρους.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

15. Αριθμός διαιτητών.
16. Πρόεδρος.
17. Λήψη αποφάσεων όπου δεν υπάρχει Πρόεδρος.
18. Διορισμός των διαιτητών.
19. Εξουσία διορισμού ενός μόνο διαιτητή σε περίπτωση παράλειψης.
20. Αποτυχία της διαδικασίας διορισμού.
21. Λόγοι εξαίρεσης.
22. Διαδικασία εξαίρεσης.
23. Εξουσία Δικαστηρίου να απομακρύνει διαιτητή.
24. Παράλειψη ή αδυναμία προς εκπλήρωση των καθηκόντων του διαιτητή.
25. Παραίτηση διαιτητή και συμφωνία τερματισμού διαιτητή - δικαίωμα σε αμοιβή ή έξοδα.
26. Ανάκληση της εντολής του διαιτητή.
27. Θάνατος του διαιτητή ή του προσώπου που τον διόρισε.
28. Αντικατάσταση διαιτητή.
29. Ευθύνη Διαιτητή.

ΜΕΡΟΣ ΙV - ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ - ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

30. Δικαιοδοσία του Διαιτητικού Δικαστηρίου να αποφαινεται περί της ίδιας

- αυτού δικαιοδοσίας.
31. Εξουσία Διαιτητικού Δικαστηρίου για έκδοση απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας.
 32. Προϋποθέσεις για έκδοση ενδιάμεσης απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας.
 33. Αίτηση για έκδοση προσωρινών διαταγών και προϋποθέσεις έκδοσης τους.
 34. Ειδικό καθεστώς για έκδοση προσωρινής διαταγής.
 35. Τροποποίηση, αναστολή εφαρμογής ή τερματισμός προσωρινού μέτρου ή προσωρινής διαταγής.
 36. Παροχή εγγύησης.
 37. Υποχρέωση ενημέρωσης.
 38. Έξοδα και αποζημιώσεις.
 39. Αναγνώριση και εκτέλεση μέτρου προσωρινής προστασίας.
 40. Λόγοι απόρριψης αναγνώρισης ή εκτέλεσης μέτρου προσωρινής προστασίας.
 41. Διαιτητής έκτακτης ανάγκης.

ΜΕΡΟΣ V - ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

42. Αρχή της ισότητας και της εκατέρωθεν ακρόασης.
43. Διαδικαστικά και αποδεικτικά ζητήματα.
44. Τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας.
45. Έναρξη διαιτητικής διαδικασίας.
46. Συνένωση διαδικασιών και οι ταυτόχρονες ακροάσεις.
47. Εφαρμογή της νομοθεσίας για την παραγραφή αγώγιμων δικαιωμάτων. Χρονικά όρια έναρξης της διαιτητικής διαδικασίας.
48. Γλώσσα.
49. Έκθεση απαίτησης και υπεράσπισης.
50. Ακροάσεις και γραπτές διαδικασίες.
51. Παραλείψεις των μερών.
52. Νομική ή άλλη εκπροσώπηση.
53. Εξέταση Μαρτύρων.
54. Διορισμός πραγματογνωμόνων.
55. Συνδρομή του Δικαστηρίου στη διεξαγωγή αποδείξεων.
56. Διαιτητικές αποφάσεις για διάφορα θέματα.
57. Συνοπτική διαδικασία.
58. Απόφαση επί προκαταρκτικού νομικού ζητήματος.

ΜΕΡΟΣ VI - ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

59. Κανόνες δικαίου εφαρμοστέοι στην ουσία της διαφοράς
60. Συμβιβασμός.
61. Τύπος και περιεχόμενο διαιτητικής απόφασης.
62. Παράταση της προθεσμίας για έκδοση διαιτητικής απόφασης.
63. Τερματισμός διαιτητικής διαδικασίας.
64. Διόρθωση και ερμηνεία διαιτητικής απόφασης. Συμπληρωματική διαιτητική απόφαση.
65. Διαιτητική απόφαση για έξοδα.

ΜΕΡΟΣ VII - ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

66. Αίτηση και λόγοι ακυρώσεως διαιτητικής απόφασης.

ΜΕΡΟΣ VIII - ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

67. Αναγνώριση και εκτέλεση διαιτητικής απόφασης.

68. Λόγοι που δικαιολογούν απόρριψη της αίτησης προς αναγνώριση ή εκτέλεση διαιτητικής απόφασης.

ΜΕΡΟΣ IX - ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

69. Κατάργηση Κεφ.4 και Νόμου101/1987.

70. Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

**ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:
«Ο ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2025»**

	Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:
Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Διαιτησίας Νόμος του 2025.
	ΜΕΡΟΣ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Ερμηνεία.	2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-
69(Ι) του 2022 43(Ι) του 2023 52(Ι) του 2023 112(Ι) του 2023.	<p>“Διαιτησία” σημαίνει κάθε μορφής διαιτησία, διεθνή, ή μη, βάσει γραπτής συμφωνίας ή της ανεπιφύλακτης αποδοχής των μερών·</p> <p>“Διαιτητικό Δικαστήριο” σημαίνει το όργανο που διενεργεί τη διαιτησία, ανεξάρτητα αν απαρτίζεται από ένα ή περισσότερους διαιτητές·</p> <p>“Δικαστήριο” σημαίνει αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο ή Δικαστή αυτού, το Ναυτοδικείο ή Δικαστή αυτού, και το Εμπορικό Δικαστήριο ή Δικαστή αυτού, ανάλογα με την περίπτωση·</p> <p>“Έδρα της Διαιτησίας” σημαίνει τη νομική έδρα της διαιτησίας που ορίζεται-</p> <p style="padding-left: 40px;">(α) από τα μέρη της συμφωνίας διαιτησίας, ή</p> <p style="padding-left: 40px;">(β) από οποιοδήποτε διαιτητικό ή άλλο όργανο ή πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί από τα μέρη με σχετικές εξουσίες, ή</p> <p style="padding-left: 40px;">(γ) από το Διαιτητικό Δικαστήριο, εφόσον αυτό έχει εξουσιοδοτηθεί από τα μέρη,</p> <p>ή καθορίζεται, στην απουσία τέτοιου ορισμού, λαμβάνοντας υπόψη τη συμφωνία των μερών και όλες τις σχετικές περιστάσεις·</p> <p>“Εμπορικό Δικαστήριο” σημαίνει το Δικαστήριο το οποίο ιδρύθηκε</p>
112(Ι) του 2021 46(Ι) του 2022 166(Ι) του 2022.	δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3 του περί της Ίδρυσης και

Λειτουργίας Εμπορικού Δικαστηρίου και Ναυτοδικείου Νόμου·

"Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο" (UNCITRAL) σημαίνει την επιτροπή η οποία συστάθηκε δυνάμει του Ψηφίσματος 2205 (XXI) της 17ης Δεκεμβρίου 1966 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών·

"Ναυτοδικείο" σημαίνει το Δικαστήριο το οποίο ιδρύθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 18 του περί της Ίδρυσης και Λειτουργίας Εμπορικού Δικαστηρίου και Ναυτοδικείου Νόμου·

"Πρότυπο Νόμος της UNCITRAL για Διεθνή Εμπορική Διαιτησία" σημαίνει το πρότυπο ρυθμιστικό πλαίσιο για τη διεθνή εμπορική διαιτησία το οποίο υιοθετήθηκε στις 21 Ιουνίου 1985 από την Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο, ως εκάστοτε τροποποιείται·

"Συμφωνία Διαιτησίας" σημαίνει τη συμφωνία που έχει το νόημα που της αποδίδεται στο άρθρο 9(1) του παρόντος Νόμου και η οποία καταρτίζεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 9 του παρόντος Νόμου·

"Τα μέρη της Συμφωνίας Διαιτησίας" ή συνοπτικά, "Τα μέρη" σημαίνει τους συνομολογήσαντες τη συμφωνία διαιτησίας, τους διαδόχους σε τίτλο, ή και κληρονόμους, ή/ και εκδοχείς αυτών, και περιλαμβάνει γενικότερα οποιοδήποτε πρόσωπο απαιτεί υπό ή μέσω μέρους της Συμφωνία Διαιτησίας·

«Τηλεδιάσκεψη», σημαίνει την εξ αποστάσεως λαμβάνουσα χώρα συνεδρία, δηλαδή την αμφίδρομη επικοινωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων ομάδων ή ατόμων μέσω συστημάτων ήχου, εικόνας και ήχου ή ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλων μέσων που παρέχουν οι τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών·

(2) Η κατά τις διατάξεις του παρόντος Νόμου ευχέρεια των μερών της συμφωνίας να αποφασίζουν τα ίδια επί ορισμένου ζητήματος

	<p>περιλαμβάνει, με εξαίρεση τα οριζόμενα στο άρθρο 59, και το δικαίωμα τους για διορισμό τρίτου, φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένου και διαιτητικού οργάνου, για να αποφασίσει επί του ζητήματος αυτού.</p> <p>(3) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Νόμου σε συμφωνία των μερών θα ερμηνεύεται ως περιλαμβάνουσα και τους αναφερόμενους στη συμφωνία κανόνες διαιτησίας.</p> <p>(4) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Νόμου σε απαίτηση ή υπεράσπιση σε απαίτηση θα ερμηνεύεται, με εξαίρεση τα οριζόμενα στα άρθρα 51(α) και 63(2)(α), ως περιλαμβάνουσα και αναφορά σε ανταπαίτηση, ή υπεράσπιση σε ανταπαίτηση, ανάλογα με την περίπτωση.</p>
<p>Πεδίο εφαρμογής των διατάξεων.</p>	<p>3.-(1) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται όπου η έδρα της διαιτησίας βρίσκεται στην Κυπριακή Δημοκρατία.</p> <p>(2) Οι ακόλουθες διατάξεις εφαρμόζονται και όταν η έδρα της διαιτησίας βρίσκεται εκτός της Κυπριακής Δημοκρατίας ή δεν έχει οριστεί ή καθοριστεί η έδρα της διαιτησίας-</p> <p>-οι διατάξεις των άρθρων 10, 12, 13, 39, 40, 55, 67, 68, 69 και 70 του παρόντος Νόμου.</p> <p>(3) Το Δικαστήριο δύναται να ασκήσει εξουσία, η οποία παρέχεται από οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Νόμου που δεν αναφέρεται στο εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου, με σκοπό την υποστήριξη της διαιτητικής διαδικασίας όταν-</p> <p>(α) δεν έχει οριστεί ή καθοριστεί η έδρα της διαιτησίας, και (β) λόγω σύνδεσης με την Κυπριακή Δημοκρατία, το Δικαστήριο κρίνει δέον να το πράξει.</p> <p>(4) Οι διατάξεις του άρθρου 11 και οι διατάξεις του άρθρου 14 του</p>

	<p>παρόντος Νόμου, εφαρμόζονται όπου το εφαρμοστέο δίκαιο στη Συμφωνία Διαιτησίας είναι το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας, και όταν η έδρα της διαιτησίας βρίσκεται εκτός της Κυπριακής Δημοκρατίας ή δεν έχει οριστεί ή καθοριστεί.</p> <p>(5) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου δεν επηρεάζουν με οποιοδήποτε τρόπο άλλους νόμους που τυχόν ορίζουν ορισμένες διαφορές ως μη δεκτικές διαιτησίας.</p>
<p>Υποχρεωτικές και μη υποχρεωτικές διατάξεις.</p>	<p>4. -(1) Οι ακόλουθες διατάξεις του παρόντος Νόμου είναι υποχρεωτικές και εφαρμόζονται ανεξαρτήτως οποιασδήποτε αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των μερών: άρθρα 12, 21, 23, 27(εδ.1), 29, 47, 55, 66, 67, και 68.</p> <p>(2) Οι λοιπές διατάξεις του παρόντος Νόμου είναι μη υποχρεωτικές, παρέχοντας στα μέρη τη δυνατότητα να ρυθμίσουν τα σχετικά θέματα μέσω συμφωνίας. Σε περίπτωση απουσίας τέτοιας συμφωνίας, οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονται ως κανόνες δικαίου.</p> <p>(3) Τα μέρη δύνανται να συμφωνήσουν σε ρυθμίσεις διαφορετικές από τις προβλεπόμενες στις μη υποχρεωτικές διατάξεις, είτε μέσω αναφοράς σε θεσμικούς κανόνες είτε μέσω οποιουδήποτε άλλου μηχανισμού καθορισμού των σχετικών ζητημάτων.</p> <p>(4) Η δυνατότητα η οποία παρέχεται στο εδ.3 ανωτέρω, ισχύει ανεξαρτήτως του εφαρμοστέου δικαίου που διέπει τη συμφωνία των μερών, περιλαμβανομένου του δικαίου της Κυπριακής Δημοκρατίας.</p> <p>(5) Η επιλογή δικαίου άλλου από το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας ως εφαρμοστέου δικαίου σε σχέση με θέμα το οποίο προβλέπεται από μη υποχρεωτική διάταξη του παρόντος Νόμου, λογίζεται ως συμφωνία των μερών επί του εν λόγω ζητήματος.</p> <p>Για τον σκοπό αυτό, το εφαρμοστέο δίκαιο το οποίο καθορίζεται βάσει της συμφωνίας των μερών, ή ελλειψει ρητής ή σιωπηρής επιλογής, θα θεωρείται ότι έχει επιλεγεί από τα μέρη.</p>

Γενικές Αρχές.	<p>5. Για σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου και με σκοπό την επίτευξη και προαγωγή της τήρησης σύγχρονων και ομοιόμορφων κανόνων σε πνεύμα καλής πίστης, δύναται να ληφθεί υπόψη ως ερμηνευτικό εργαλείο, όπου αυτό είναι δυνατό, ο Πρότυπος Νόμος της UNCITRAL για Διεθνή Εμπορική Διαιτησία, καθώς και σχετικά επεξηγηματικά σημειώματα που κατά καιρούς υιοθετούνται από την Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο.</p>
Επίδοση Ειδοποιήσεων.	<p>6.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τον τρόπο επίδοσης οποιασδήποτε ειδοποίησης ή άλλου εγγράφου που απαιτείται ή εξουσιοδοτείται να επιδοθεί σύμφωνα με τη Συμφωνία Διαιτησίας ή για τους σκοπούς της διαιτητικής διαδικασίας.</p> <p>(2) Σε περίπτωση μη συμφωνίας των μερών, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) Η ειδοποίηση ή άλλο έγγραφο δύναται να επιδοθεί σε πρόσωπο με οποιοδήποτε αποτελεσματικό μέσο.</p> <p>(β) Εάν μια ειδοποίηση ή άλλο έγγραφο απευθύνεται, προπληρώνεται και παραδίδεται μέσω ταχυδρομείου, θεωρείται ότι έχει επιδοθεί αποτελεσματικά –</p> <p>(i) στην τελευταία γνωστή κύρια κατοικία του παραλήπτη ή, αν αυτός ασκεί ή ασκούσε εμπόριο, επάγγελμα ή επιχείρηση, στην τελευταία γνωστή κύρια επαγγελματική του διεύθυνση· ή</p> <p>(ii) εάν ο παραλήπτης είναι νομικό πρόσωπο, στο εγγεγραμμένο ή κεντρικό γραφείο.</p> <p>(3) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στην επίδοση εγγράφων για τους σκοπούς δικαστικής διαδικασίας, για την οποία γίνεται πρόβλεψη στους εκάστοτε ισχύοντες διαδικαστικούς κανονισμούς.</p> <p>(4) Οι αναφορές στο Μέρος αυτό σε ειδοποίηση ή άλλο έγγραφο περιλαμβάνουν κάθε μορφή γραπτής επικοινωνίας και οι αναφορές σε παροχή ή επίδοση ειδοποίησης ή άλλου εγγράφου θα ερμηνεύονται ανάλογα.</p>

Εγκατάλειψη του δικαιώματος προς ένσταση.	7. Μέρος της Συμφωνίας Διαιτησίας που μετέχει ανεπιφύλακτα σε διαιτητική διαδικασία, με γνώση του γεγονότος ότι παραβιάστηκαν μη επιτακτικές διατάξεις του παρόντος Νόμου ή όροι της Συμφωνίας Διαιτησίας, λογίζεται ότι εγκατέλειψε το δικαίωμα για ένσταση εκτός αν, υποβάλει ένσταση έγκαιρα, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, ή εντός της καθορισμένης για αυτό τον σκοπό προθεσμίας.
Έκταση εξουσίας δικαστηρίου.	8. Στα ζητήματα που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου χωρεί παρέμβαση του Δικαστηρίου μόνο ως ο παρών Νόμος ορίζει.
	ΜΕΡΟΣ II ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ
Συμφωνία Διαιτησίας.	<p>9.-(1) "Συμφωνία Διαιτησίας" είναι η συμφωνία με την οποία παραπέμπονται σε διαιτησία όλες ή ορισμένες διαφορές, παρούσες ή μέλλουσες, που απορρέουν από καθορισμένη έννομη σχέση, συμβατική ή μη. Η Συμφωνία Διαιτησίας δύναται να ενταχθεί σε σύμβαση ως ρήτρα διαιτησίας ή να αποτελέσει το αντικείμενο χωριστής συμφωνίας</p> <p>(2) Η Συμφωνία Διαιτησίας είναι έγκυρη μόνο αν είναι γραπτή.</p> <p>(3) Η Συμφωνία Διαιτησίας λογίζεται ως γραπτή, αν περιέχεται σε έγγραφο που φέρει την υπογραφή των μερών, ή όταν το εν λόγω έγγραφο αναφέρει και υιοθετεί άλλο έγγραφο στο οποίο περιέχεται Συμφωνία Διαιτησίας, ή σε ανταλλαγή επιστολών, ηλεκτρονικών μηνυμάτων, ή άλλων μέσων επικοινωνίας που καταγράφουν τη σχετική συμφωνία, ή αν καταγράφει από ένα μέρος ή από τρίτο πρόσωπο με εξουσιοδότηση των μερών να την καταγράψει.</p> <p>(4) Η Συμφωνία Διαιτησίας λογίζεται ως γραπτή αν, κατά την ανταλλαγή εκθέσεων απαίτησης και υπεράσπισης σε δικαστική ή διαιτητική διαδικασία, η έκθεση απαίτησης περιλαμβάνει ισχυρισμό του ενός από τα μέρη για την ύπαρξη Συμφωνίας Διαιτησίας, χωρίς το άλλο μέρος να αρνείται ρητά τον εν λόγω ισχυρισμό με την έκθεση υπεράσπισής του.</p> <p>(5) Σύμβαση, η οποία αναφέρεται σε άλλο έγγραφο το οποίο</p>

	<p>περιλαμβάνει ρήτρα διαιτησίας, λογίζεται ως γραπτή Συμφωνία Διαιτησίας, άν η αναφορά είναι τέτοια ώστε να καθιστά τη ρήτρα αυτή αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης.</p> <p>(7) Για τους σκοπούς των διατάξεων του παρόντος άρθρου-</p> <p>(α) “ηλεκτρονική επικοινωνία” σημαίνει οποιαδήποτε επικοινωνία μεταξύ των μερών η οποία επιτυγχάνεται μέσω μηνυμάτων δεδομένων· και</p> <p>(β) “μηνύματα δεδομένων” σημαίνει τις πληροφορίες οι οποίες παράγονται, στέλνονται, λαμβάνονται ή αποθηκεύονται με ηλεκτρονικά, μαγνητικά, οπτικά ή άλλα παρόμοια μέσα, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, ανταλλαγών ηλεκτρονικών δεδομένων (electronic data interchange- EDI), ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και ο όρος αυτός περιλαμβάνει ψηφιακή συμπίεση δεδομένων, διαβίβαση, μεταφορά και παραλαβή με ενσύρματα, ασύρματα, οπτικά ηλεκτρομαγνητικά ή άλλα μέσα επικοινωνίας.</p>
<p>Εφαρμοστέο δίκαιο σε Συμφωνία Διαιτησίας.</p>	<p>10.-(1) Το εφαρμοστέο δίκαιο στη Συμφωνία Διαιτησίας είναι-</p> <p>(α) το δίκαιο που τα μέρη συμφωνούν ρητά ότι εφαρμόζεται στη Συμφωνία Διαιτησίας· ή</p> <p>(β) όπου δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, το δίκαιο της έδρας της εν λόγω διαιτησίας.</p> <p>(2) Για τους σκοπούς των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, συμφωνία μεταξύ των μερών ότι συγκεκριμένο δίκαιο εφαρμόζεται σε σύμβαση της οποίας η Συμφωνία Διαιτησίας αποτελεί μέρος, δεν αποτελεί από μόνη της ρητή συμφωνία ότι το δίκαιο αυτό εφαρμόζεται και στη Συμφωνία Διαιτησίας.</p> <p>(3) Το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται σε Συμφωνία Διαιτησίας, η οποία προκύπτει από εκκρεμή προσφορά για υποβολή διαφορών σε διαιτησία, όταν η προσφορά περιέχεται σε -</p>

	<p>(α) συνθήκη, ή</p> <p>(β) νομοθεσία χώρας ή επικράτειας εκτός της Κυπριακής Δημοκρατίας.</p> <p>Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «συνθήκη» σημαίνει οποιαδήποτε διεθνή συμφωνία (καθώς και οποιοδήποτε πρωτόκολλο ή παράρτημα συνθήκης ή διεθνούς συμφωνίας).»</p>
<p>Διαχωριστικότητα της συμφωνίας διαιτησίας.</p>	<p>11. Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, Συμφωνία Διαιτησίας που αποτελεί, ή ήταν πρόθεση των μερών να αποτελέσει, μέρος άλλης συμφωνίας, γραπτής ή μη, δεν θα θεωρείται άκυρη, ανύπαρκτη ή αναποτελεσματική επειδή η εν λόγω άλλη συμφωνία είναι άκυρη ή δεν τέθηκε σε ισχύ ή έχει καταστεί αναποτελεσματική, και για τον σκοπό αυτό η Συμφωνία Διαιτησίας θα αντιμετωπίζεται ως ξεχωριστή και διαχωρίσιμη συμφωνία.</p>
<p>Συμφωνία Διαιτησίας και έγερση αγωγής ενώπιον Δικαστηρίου.</p>	<p>12.-(1) Σε περίπτωση που εγείρεται αγωγή σε Δικαστήριο για ζήτημα που αποτελεί αντικείμενο Συμφωνίας Διαιτησίας, το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εγείρεται η αγωγή οφείλει, μετά από αίτηση που καταχωρίζεται από ένα μέρος της διαδικασίας πριν από την υποβολή του πρώτου δικογράφου του επί της ουσίας της διαφοράς, να παραπέμψει τη διαφορά σε διαιτησία, εκτός αν κρίνει ότι η συμφωνία είναι άκυρη, ανενεργή ή μη δεκτική εκτέλεσης.</p> <p>(2) Η έγερση αγωγής σε Δικαστήριο δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου δεν αποτελεί κώλυμα για την έναρξη ή τη συνέχιση της διαιτητικής διαδικασίας ή την έκδοση τελικής διαιτητικής απόφασης, κατά το χρονικό διάστημα που το επίδικο θέμα εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.</p>
<p>Λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας από το Δικαστήριο.</p> <p>14 του 1960 50 του 1962 11 του 1963 8 του 1969 40 του 1970 58 του 1972 1 του 1980</p>	<p>13.- Άνευ βλάβης των διατάξεων του άρθρου 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960, το Δικαστήριο έχει εξουσία, μετά από αίτηση που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαδικασίας, να διατάξει την έκδοση ενδιάμεσων διαταγμάτων, οποτεδήποτε πριν από την έναρξη ή κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας.</p>

35 του 1982	
29 του 1983	
91 του 1983	
16 του 1984	
51 του 1984	
83 του 1984	
93 του 1984	
18 του 1985	
71 του 1985	
89 του 1985	
96 του 1986	
317 του 1987	
49 του 1988	
64 του 1990	
136 του 1991	
149 του 1991	
232 του 1991	
237 του 1991	
42(Ι) του 1992	
43(Ι) του 1992	
102(Ι) του 1992	
26(Ι) του 1993	
82(Ι) του 1995	
102(Ι) του 1996	
4(Ι) του 1997	
53(Ι) του 1997	
90(Ι) του 1997	
27(Ι) του 1998	
53(Ι) του 1998	
110(Ι) του 1998	
34(Ι) του 1999	
146(Ι) του 1999	
41(Ι) του 2000	
32(Ι) του 2001	
40(Ι) του 2002	
80(Ι) του 2002	
140(Ι) του 2002	
206(Ι) του 2002	
17(Ι) του 2004	
165(Ι) του 2004	
268(Ι) του 2004	
21(Ι) του 2006	
99(Ι) του 2007	
170(Ι) του 2007	
76(Ι) του 2008	
81(Ι) του 2008	
118(Ι) του 2008	
119(Ι) του 2008	
36(Ι) του 2009	
129(Ι) του 2009	
138(Ι) του 2009	
19(Ι) του 2010	
166(Ι) του 2011	
30(Ι) του 2013	
46(Ι) του 2014	
191(Ι) του 2014	
29(Ι) του 2017	
109(Ι) του 2017	
5(Ι) του 2020	
102(Ι) του 2020	
199(Ι) του 2020	
70(Ι) του 2022	
146(Ι) του 2022	
168(Ι) του 2022	
222(Ι) του 2022	
114(Ι) του 2023	

<p>152(I) του 2023 71(I) του 2024 107(I) του 2024.</p>	
<p>Κατά πόσο η συμφωνία τερματίζεται με το θάνατο ενός μέρους.</p>	<p>14.-(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, Συμφωνία Διαιτησίας δεν τερματίζεται με το θάνατο ενός μέρους και δύναται να εκτελεστεί από ή εναντίον του διαχειριστή ή του εκτελεστή της περιουσίας του εν λόγω μέρους.</p> <p>(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζουν την εφαρμογή οποιασδήποτε νομοθεσίας ή κανόνα δικαίου δυνάμει του οποίου ένα ουσιαστικό δικαίωμα ή υποχρέωση τερματίζεται με τον θάνατο.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ</p>
<p>Αριθμός διαιτητών.</p>	<p>15.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τον αριθμό των διαιτητών που θα συγκροτήσουν το Διαιτητικό Δικαστήριο και αν ένας από αυτούς θα οριστεί Πρόεδρος.</p> <p>(2) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, συμφωνία ότι ο αριθμός των διαιτητών θα είναι δύο ή οποιοσδήποτε άλλος ζυγός αριθμός θα θεωρείται ότι απαιτεί τον διορισμό ενός επιπρόσθετου διαιτητή ως Προέδρου του Διαιτητικού Δικαστηρίου.</p> <p>(3) Εάν δεν υπάρχει συμφωνία ως προς τον αριθμό των διαιτητών, το Διαιτητικό Δικαστήριο θα αποτελείται από έναν μόνο διαιτητή.</p>
<p>Πρόεδρος.</p>	<p>16.-(1) Όπου τα μέρη έχουν συμφωνήσει στον ορισμό Προέδρου, είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν ποια θα είναι τα καθήκοντα του σε σχέση με τη λήψη διαδικαστικών αποφάσεων, διαταγμάτων και διαιτητικών αποφάσεων.</p> <p>(2) Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) Οι διαδικαστικές αποφάσεις, διατάγματα και διαιτητικές αποφάσεις θα λαμβάνονται από το σύνολο ή την πλειοψηφία των διαιτητών</p>

	<p>συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου.</p> <p>(β) Η άποψη του Προέδρου θα υπερισχύει σε σχέση με απόφαση, διάταγμα ή διαιτητική απόφαση για την οποία δεν υπάρχει ομοφωνία ή πλειοψηφία σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (α) του παρόντος εδαφίου.</p>
Λήψη αποφάσεων όπου δεν υπάρχει Πρόεδρος.	<p>17.-(1) Όπου τα μέρη συμφωνούν ότι θα υπάρχουν δύο ή περισσότεροι διαιτητές χωρίς Πρόεδρο, τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν τον τρόπο με τον οποίο το Διαιτητικό Δικαστήριο θα λαμβάνει διαδικαστικές αποφάσεις, διατάγματα και διαιτητικές αποφάσεις.</p> <p>(2) Εάν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, οι αποφάσεις, τα διατάγματα και οι διαιτητικές αποφάσεις θα λαμβάνονται από το σύνολο ή την πλειοψηφία των διαιτητών.</p>
Διορισμός των διαιτητών.	<p>18.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τη διαδικασία διορισμού του διαιτητή ή των διαιτητών, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας διορισμού οποιουδήποτε Προέδρου :</p> <p>Νοείται ότι, δεν αποτελεί κώλυμα διορισμού διαιτητή η εθνικότητα του, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη.</p> <p>(2) Σε περίπτωση που δεν συμφωνήσουν τα μέρη, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) εάν το Διαιτητικό Δικαστήριο πρόκειται να αποτελείται από έναν μόνο διαιτητή, τα μέρη θα διορίζουν από κοινού τον διαιτητή το αργότερο σε προθεσμία είκοσι-οκτώ (28) ημερών από την επίδοση γραπτού αιτήματος από οποιοδήποτε μέρος για να το πράξουν·</p> <p>(β) εάν το Διαιτητικό Δικαστήριο θα αποτελείται από δύο διαιτητές, κάθε μέρος θα διορίζει έναν διαιτητή το αργότερο σε προθεσμία δεκατεσσάρων (14) ημερών από την επίδοση γραπτού αιτήματος από οποιοδήποτε μέρος για να το πράξει·</p> <p>(γ) εάν το Διαιτητικό Δικαστήριο πρόκειται να αποτελείται από τρεις διαιτητές-</p>

	<p>(i) κάθε μέρος θα διορίζει ένα διαιτητή το αργότερο σε προθεσμία δεκατεσσάρων (14) ημερών από την επίδοση γραπτού αιτήματος από οποιοδήποτε μέρος για να το πράξει· και</p> <p>(ii) οι δύο διαιτητές που διορίζονται με αυτόν τον τρόπο θα διορίζουν αμέσως μετά τον διορισμό τους έναν επιπρόσθετο διαιτητή ως Πρόεδρο του Διαιτητικού Δικαστηρίου·</p> <p>(δ) Σε κάθε άλλη περίπτωση, (ιδίως εάν υπάρχουν περισσότερα από δύο μέρη στη διαδικασία), θα εφαρμόζεται το άρθρο 20 στην περίπτωση αποτυχίας της συμφωνημένης διαδικασίας διορισμού.</p>
<p>Εξουσία διορισμού ενός μόνο διαιτητή σε περίπτωση παράλειψης.</p>	<p>19.-(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, όπου καθένα από δύο μέρη συμφωνίας διαιτησίας πρόκειται να διορίσει διαιτητή και το ένα μέρος («το μέρος που βρίσκεται σε παράβαση») αρνείται να το πράξει ή δεν το πράττει εντός της καθορισμένης προθεσμίας, το άλλο μέρος, αφού διορίσει δεόντως διαιτητή της επιλογής του, δύναται να ειδοποιήσει γραπτώς το μέρος που βρίσκεται σε παράβαση ότι εισηγείται να διοριστεί ο εν λόγω διαιτητής για να ενεργήσει ως μοναδικός διαιτητής.</p> <p>(2) Εάν το μέρος που βρίσκεται σε παράβαση, σε προθεσμία επτά (7) ημερών από την κοινοποίηση της εν λόγω ειδοποίησης-</p> <p>(α) δεν προβεί στον απαιτούμενο διορισμό· και</p> <p>(β) δεν ειδοποιήσει το άλλο μέρος ότι το έχει πράξει·</p> <p>το άλλο μέρος δύναται να διορίσει τον διαιτητή της επιλογής του ως μοναδικό διαιτητή, η διαιτητική απόφαση του οποίου θα είναι δεσμευτική και για τα δύο μέρη, ως να είχε διοριστεί με συμφωνία.</p> <p>(3) (α) Σε περίπτωση που διοριστεί ένας μόνο διαιτητής δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, το μέρος που βρίσκεται σε παράβαση, μετά από ειδοποίηση προς το διορίζον μέρος, δύναται να προσφύγει στο Δικαστήριο, το οποίο δύναται να παραμερίσει τον διορισμό του διαιτητή.</p> <p>(β) Η απόφαση του Δικαστηρίου δυνάμει της παραγράφου (α) του παρόντος εδαφίου είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε</p>

	ένδικο μέσο.
Αποτυχία της διαδικασίας διορισμού.	<p>20.-(1) Άνευ βλάβης των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 19, σε περίπτωση που στο πλαίσιο συμφωνημένης μεταξύ των μερών διαδικασίας διορισμού διαιτητή ή διαιτητών-</p> <p>(α) ένα από τα μέρη παραλείπει να ενεργήσει κατά τα συμφωνημένα·</p> <p>(β) τα μέρη ή οι δύο διαιτητές αδυνατούν να έλθουν στην αναμενόμενη από τη διαδικασία αυτή συμφωνία· ή</p> <p>(γ) τρίτο, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου διαιτητικού οργάνου, παραλείπει να ενεργήσει κατά τα προβλεπόμενα στη διαδικασία·</p> <p>το Δικαστήριο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, έχει εξουσία να προβεί στην αναγκαία ενέργεια, εκτός αν η συμφωνημένη μεταξύ των μερών διαδικασία διορισμού διαιτητή ή διαιτητών προβλέπει άλλο τρόπο πραγματοποίησης του διορισμού.</p> <p>(2) Η απόφαση του Δικαστηρίου επί των ζητημάτων που εμπíπτουν στη δικαιοδοσία του κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα απαιτούμενα προς διενέργεια της διαιτησίας και συμφωνημένα μεταξύ των μερών προσόντα του διαιτητή, στοιχεία που διασφαλίζουν το αμερόληπτο της κρίσης και την ανεξαρτησία του διαιτητή όπως, στην περίπτωση διορισμού μόνου ή τρίτου διαιτητή, και το σκόπιμο διορισμού διαιτητή εθνικότητας διαφορετικής από αυτή των μερών.</p>
Λόγοι εξάιρεσης.	<p>21.-(1) Πρόσωπο στο οποίο προτείνεται η ανάληψη καθηκόντων διαιτητή κατά τις διατάξεις του παρόντα Νόμου υποχρεούται να δηλώσει έγκαιρα οποιοδήποτε περιστατικό ικανό να εγείρει δικαιολογημένη υπόνοια για το αμερόληπτο της κρίσης του ή την ανεξαρτησία του. Η εν λόγω</p>

	<p>υποχρέωση παραμένει μέχρι την περάτωση της διαιτητικής διαδικασίας.</p> <p>(2) Εξαίρεση διαιτητή δύναται να προταθεί μόνο αν συντρέχουν περιστατικά ικανά να εγείρουν δικαιολογημένη υπόνοια για το αμερόληπτο της κρίσης ή την ανεξαρτησία του διαιτητή, ή αν ο διαιτητής στερείται των συμφωνημένων μεταξύ των μερών προσόντων.</p> <p>(3) Το μέρος της συμφωνίας που ορίζει τον διαιτητή ή μετέχει στον ορισμό του δύναται να προτείνει την εξαίρεση του διαιτητή αυτού μόνο για λόγους που έγιναν γνωστοί στον προτείνοντα την εξαίρεση μετά τον ορισμό του διαιτητή.</p>
<p>Διαδικασία εξαίρεσης.</p>	<p>22.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, τα μέρη της συμφωνίας είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν τη διαδικασία εξαίρεσης διαιτητή.</p> <p>(2) Σε περίπτωση που δεν συμφωνήσουν τα μέρη, αίτημα για εξαίρεση διαιτητή υποβάλλεται το αργότερο σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών αφότου ο προτείνων την εξαίρεση έλαβε γνώση της σύνθεσης του Διαιτητικού Δικαστηρίου ή του λόγου που δικαιολογεί την εξαίρεση του διαιτητή δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 21 του παρόντος Νόμου. Το αίτημα για εξαίρεση υποβάλλεται στο Διαιτητικό Δικαστήριο και περιέχει πλήρη και αναλυτική αναφορά των δικαιολογούντων την εξαίρεση περιστατικών. Επί του αιτήματος προς εξαίρεση αποφαινεται το Διαιτητικό Δικαστήριο εκτός αν ο ίδιος ο διαιτητής του οποίου προτάθηκε η εξαίρεση παραιτηθεί ή το άλλο μέρος συμφωνήσει με το αίτημα:</p> <p>Νοείται ότι η υποβολή του αιτήματος δεν αναστέλλει αυτομάτως τη διαιτητική διαδικασία, η οποία δύναται να συνεχίσει.</p> <p>(3) Αν το αίτημα για εξαίρεση απορριφθεί, είτε κατά τη συμφωνηθείσα μεταξύ των μερών διαδικασία είτε κατά τη διαδικασία του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, ο προτείνων την εξαίρεση δύναται να προσβάλει τη σχετική απόφαση μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την</p>

	<p>κοινοποίηση της απόφασης, ενώπιον του Δικαστηρίου, του οποίου η απόφαση θα είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Ενόσω εκκρεμεί η απόφαση του Δικαστηρίου, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη διαιτητική διαδικασία με τη συμμετοχή του διαιτητή του οποίου ζητήθηκε η εξαίρεση και να εκδώσει διαιτητική απόφαση.</p>
<p>Εξουσία Δικαστηρίου να απομακρύνει διαιτητή.</p>	<p>23.-(1) Μέρος σε διαιτητική διαδικασία δύναται, μετά από ειδοποίηση προς τα άλλα μέρη, τον ενδιαφερόμενο διαιτητή και οποιονδήποτε άλλο διαιτητή, να ζητήσει από το Δικαστήριο την απομάκρυνση ενός διαιτητή για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους λόγους-</p> <ul style="list-style-type: none"> (α) ότι συντρέχουν περιστάσεις που δημιουργούν δικαιολογημένες υπόνοιες ως προς την αμεροληψία του· (β) ότι δεν διαθέτει τα προσόντα που απαιτούνται από τη Συμφωνία Διαιτησίας· (γ) ότι είναι σωματικά ή διανοητικά ανίκανος να διεξάγει τη διαιτητική διαδικασία ή ότι υπάρχουν δικαιολογημένες υπόνοιες ως προς την ικανότητά του να το πράξει· ή (δ) ότι αρνήθηκε ή απέτυχε- <ul style="list-style-type: none"> (i) να διεξάγει κανονικά τη διαιτητική διαδικασία, ή (ii) να καταβάλει κάθε εύλογη προσπάθεια για τη διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας ή την έκδοση διαιτητικής απόφασης, και ότι προκλήθηκε ή θα προκληθεί ουσιαστική αδικία στον αιτητή. <p>(2) Εάν υπάρχει διαιτητικό ή άλλο όργανο ή πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί από τα μέρη με εξουσία να απομακρύνει διαιτητή, το Δικαστήριο δεν θα ασκήσει την εξουσία του για απομάκρυνση, εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής έχει πρώτα εξαντλήσει κάθε διαθέσιμο μέσο ενώπιον του εν λόγω οργάνου ή προσώπου.</p> <p>(3) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη διαιτητική διαδικασία και να εκδώσει διαιτητική απόφαση, ενώ εκκρεμεί αίτηση στο Δικαστήριο δυνάμει του παρόντος άρθρου.</p> <p>(4) Όπου το Δικαστήριο απομακρύνει διαιτητή, δύναται να εκδώσει τέτοιο</p>

	<p>διάταγμα που θεωρεί κατάλληλο όσον αφορά στο δικαίωμά του (εάν υπάρχει) σε αμοιβή ή πραγματικά έξοδα ή την επιστροφή τυχόν αμοιβής ή πραγματικών εξόδων που έχουν ήδη καταβληθεί.</p> <p>(5) Ο διαιτητής του οποίου ζητείται η απομάκρυνση δικαιούται να εμφανιστεί και να ακουστεί από το Δικαστήριο πριν αυτό εκδώσει οποιοδήποτε διάταγμα δυνάμει του παρόντος άρθρου.</p> <p>(6) Το Δικαστήριο δύναται να διατάξει τον διαιτητή να καταβάλει τα δικηγορικά και πραγματικά έξοδα διαδικασίας που έγινε δυνάμει του παρόντος άρθρου, μόνο εάν οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη του διαιτητή σε σχέση με την διαδικασία αποδεικνύεται ότι ήταν κακόπιστη.</p> <p>(7) Η απόφαση του Δικαστηρίου υπόκειται σε έφεση εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την έκδοση της, νοουμένου ότι τύχει της έγκρισης του Δικαστηρίου για την καταχώρηση της έφεσης.</p>
<p>Παράλειψη ή αδυναμία προς εκπλήρωση των καθηκόντων του διαιτητή.</p>	<p>24-(1) Σε περίπτωση νομικής ή πραγματικής αδυναμίας για εκπλήρωση των καθηκόντων του διαιτητή, ή σε περίπτωση παράλειψής του να ενεργήσει χωρίς αναίτια καθυστέρηση, η εντολή του ως διαιτητή τερματίζεται αν ο ίδιος παραιτηθεί ή αν τα μέρη συμφωνήσουν σε αυτό. Σε περίπτωση διαφωνίας αποφαινεται το Δικαστήριο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο.</p> <p>(2) Παραίτηση διαιτητή ή συμφωνία από μέρος της διαιτητικής διαδικασίας για τερματισμό της εντολής διαιτητή υπό τις περιστάσεις του παρόντος άρθρου ή τις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 20 του παρόντος Νόμου δεν επάγεται παραδοχή των προβαλλόμενων ισχυρισμών από τον διαιτητή ή το μέρος, ανάλογα με την περίπτωση.</p>
<p>Παραίτηση διαιτητή και συμφωνία τερματισμού διαιτητή - δικαίωμα σε αμοιβή ή έξοδα.</p>	<p>25.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν με τον διαιτητή ως προς τις συνέπειες παραίτησής του αναφορικά με το δικαίωμά του, εάν υπάρχει, σε αμοιβή, ή έξοδα.</p>

	<p>(2) Σε περίπτωση που δεν συμφωνήσουν τα μέρη, ο διαιτητής ή οποιοδήποτε από τα μέρη, δύναται κατόπιν ειδοποίησης να υποβάλει αίτηση στο Δικαστήριο να εκδώσει οποιαδήποτε απόφαση κρίνει κατάλληλη σχετικά με το δικαίωμα του διαιτητή σε αμοιβή ή έξοδα, ή την επιστροφή αμοιβής ή εξόδων που έχουν ήδη καταβληθεί.</p> <p>(3) Η απόφαση του Δικαστηρίου υπόκειται σε έφεση εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την έκδοση της, νοουμένου ότι τύχει της έγκρισης του Δικαστηρίου για την καταχώρηση της έφεσης.</p>
<p>Ανάκληση της εντολής του διαιτητή.</p>	<p>26.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν σε ποιες περιπτώσεις δύναται να ανακληθεί η εντολή ενός διαιτητή.</p> <p>(2) Εάν ή στο βαθμό που δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) η εντολή ενός διαιτητή δεν δύναται να ανακληθεί εκτός μόνο-</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) από τα μέρη ενεργώντας από κοινού· ή (ii) από διαιτητικό ή άλλο όργανο ή πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί από τα μέρη με σχετικές εξουσίες. <p>(β) η ανάκληση της εντολής ενός διαιτητή από τα μέρη που ενεργούν από κοινού πρέπει να συμφωνείται γραπτώς, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν επίσης, (είτε γραπτώς, είτε όχι), να τερματίσουν τη Συμφωνία Διαιτησίας.</p> <p>(γ) τίποτα σε αυτό το άρθρο δεν επηρεάζει την εξουσία του δικαστηρίου-</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) να ανακαλέσει διορισμό δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 20 του παρόντος Νόμου· ή (ii) να απομακρύνει διαιτητή για τους λόγους που καθορίζονται στο άρθρο 23 του παρόντος Νόμου.
<p>Θάνατος του διαιτητή ή του προσώπου που τον διόρισε.</p>	<p>27.-(1) Η εντολή του διαιτητή είναι προσωπική και παύει με τον θάνατο ΤΟΥ.</p>

	<p>(2) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, ο θάνατος του προσώπου μέσω του οποίου διορίστηκε ο διαιτητής, δεν ανακαλεί την εντολή του εν λόγω διαιτητή.</p>
Αντικατάσταση διαιτητή.	<p>28. Σε περίπτωση τερματισμού της εντολής διαιτητή δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 22 ή 24 του παρόντος Νόμου, σε περίπτωση παραίτησης του για οποιοδήποτε άλλο λόγο δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος Νόμου, ή ανάκλησης της εντολής του με συμφωνία των μερών δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 26 του παρόντος Νόμου ή σε περίπτωση θανάτου του δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 27 του παρόντος Νόμου ή σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση τερματισμού της εντολής του, ο διαιτητής αντικαθίσταται. Ο διορισμός αντικαταστάτη διενεργείται όπως προνοείται για τον διορισμό του διαιτητή που αντικαθιστά δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 18 και 20 του παρόντος Νόμου.</p>
Ευθύνη Διαιτητή.	<p>29.-(1) Ο διαιτητής δεν ευθύνεται για οτιδήποτε έγινε ή παραλείφθηκε κατά την εκπλήρωση ή την υποτιθέμενη εκπλήρωση των καθηκόντων του ως διαιτητής, παρά μόνο αν αποδειχθεί ότι η πράξη ή παράλειψη ήταν κακόπιστη.</p> <p>(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε υπάλληλο ή αντιπρόσωπο ενός διαιτητή όπως εφαρμόζονται στον ίδιο τον διαιτητή.</p> <p>(3) Η παραίτηση ενός διαιτητή δεν δημιουργεί καμία ευθύνη για τον διαιτητή, εκτός εάν αποδειχθεί ότι η παραίτηση ήταν, υπό όλες τις περιστάσεις, αδικαιολόγητη.</p> <p>(4) Οι διατάξεις του εδαφίου (3) ανωτέρω, εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη:</p> <p>(α) της συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ των μερών και του διαιτητή, σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 25 ή</p> <p>(β) οποιασδήποτε απόφασης εκδοθείσας δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου 25.</p>

	<p>ΜΕΡΟΣ IV - ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ-ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ.</p>
<p>Δικαιοδοσία του διαιτητικού δικαστηρίου να αποφαινεται περί της ίδιας αυτού δικαιοδοσίας.</p>	<p>30.-(1) Το Διαιτητικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται περί της ίδιας αυτού δικαιοδοσίας και να εξετάζει ζητήματα που αφορούν στην ύπαρξη ή το έγκυρο της Συμφωνίας Διαιτησίας. Για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου η ρήτρα διαιτησίας που συνιστά αναπόσπαστο μέρος μιας σύμβασης λογίζεται ως συμφωνία χωριστή από τους άλλους όρους της σύμβασης. Απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου που κηρύσσει τη σύμβαση άκυρη εξ' υπαρχής δεν επάγεται αυτοδικαίως και την ακυρότητα της ρήτρας της διαιτησίας.</p> <p>(2) Η ένσταση αναρμοδιότητας του Διαιτητικού Δικαστηρίου υποβάλλεται το αργότερο κατά την υποβολή της έκθεσης υπεράσπισης του μέρους που την υποβάλλει. Ο διορισμός διαιτητή ή η συμμετοχή στον διορισμό διαιτητή δεν στερεί από το μέρος αυτό, το δικαίωμα να υποβάλει ένσταση αναρμοδιότητας. Η ένσταση υπέρβασης αρμοδιότητας του Διαιτητικού Δικαστηρίου υποβάλλεται το ταχύτερο αφότου κατά τη διαιτητική διαδικασία δημιουργήθηκε το θέμα που κατ' ισχυρισμό εκφεύγει της αρμοδιότητας του Διαιτητικού Δικαστηρίου. Σε δικαιολογημένες περιπτώσεις το Διαιτητικό Δικαστήριο έχει την ευχέρεια να αποδεχθεί ένσταση αναρμοδιότητας ή υπέρβασης αρμοδιότητας που υποβάλλεται καθυστερημένα.</p> <p>(3) Το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφασίζει για ενστάσεις που υποβάλλονται δυνάμει του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου με παρεμπίπτουσα του απόφαση ή με την τελική επί της ουσίας απόφαση του. Αν το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφασίσει με παρεμπίπτουσα απόφαση του ότι έχει δικαιοδοσία, οποιοδήποτε από τα μέρη, δύναται να προσβάλει την απόφαση ενώπιον του Δικαστηρίου, σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών αφότου κοινοποιήθηκε σε αυτό η απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου. Η απόφαση του Δικαστηρίου επί του ζητήματος είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Εν όσω εκκρεμεί η απόφαση του Δικαστηρίου, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη</p>

	<p>δαιτησία μέχρι και της έκδοσης της τελικής του απόφασης επί της ουσίας της διαφοράς.</p>
<p>Εξουσία Διαιτητικού Δικαστηρίου για έκδοση απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας.</p>	<p>31.-(1). Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, να διατάξει τη λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας.</p> <p>(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου “μέτρο προσωρινής προστασίας” σημαίνει κάθε προσωρινό μέτρο, είτε υπό μορφή διαιτητικής απόφασης είτε υπό άλλη μορφή, με το οποίο σε οποιοδήποτε χρόνο πριν από την έκδοση της τελικής διαιτητικής απόφασης το Διαιτητικό Δικαστήριο διατάσσει ένα από τα μέρη να-</p> <p>(α) διατηρήσει την υπάρχουσα κατάσταση (status quo) ή να επαναφέρει την προγενέστερη, κατά τη διάρκεια της εκκρεμότητας της διαφοράς·</p> <p>(β) αναλάβει τέτοια δράση η οποία θα εμποδίσει ή θα αποτρέψει την ανάληψη δράσης η οποία ενδέχεται να δημιουργήσει άμεση ή επικείμενη βλάβη ή ζημιά ή να επηρεάσει την ίδια τη διαιτητική διαδικασία·</p> <p>(γ) εξασφαλίσει τη διατήρηση περιουσιακών στοιχείων από τα οποία δύναται να ικανοποιηθεί επακόλουθη διαιτητική απόφαση· ή</p> <p>(δ) διαφυλάξει αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δυνατόν να είναι σχετικά και ουσιαστικά για την επίλυση της διαφοράς.</p>
<p>Προϋποθέσεις για έκδοση ενδιάμεσης απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας.</p>	<p>32.-(1). Το μέρος το οποίο αιτείται την έκδοση απόφασης από το Διαιτητικό Δικαστήριο για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας δυνάμει των διατάξεων των παραγράφων (α), (β) και (γ) του εδαφίου (2) του άρθρου 31, ικανοποιεί το Διαιτητικό Δικαστήριο ότι-</p> <p>(α) Στην περίπτωση κατά την οποία το αιτούμενο μέτρο δεν</p>

	<p>χορηγηθεί, είναι δυνατό να προκληθεί ζημιά η οποία δεν θεραπεύεται επαρκώς με την επιδίκαση αποζημιώσεων και στην περίπτωση κατά την οποία το μέτρο διαταχθεί η ζημιά αυτή ουσιαστικά είναι μεγαλύτερη της ζημιάς η οποία ενδέχεται να προκληθεί στο μέρος κατά του οποίου το μέτρο απευθύνεται και</p> <p>(β) υφίσταται εύλογη πιθανότητα η απαίτησή του να επιτύχει επί της ουσίας και σχετική απόφαση δεν επηρεάζει τη διακριτική ευχέρεια του Διαιτητικού Δικαστηρίου να εκδώσει ακολούθως οποιαδήποτε απόφαση:</p> <p>Νοείται ότι, αναφορικά με αίτηση για την έκδοση ενδιάμεσης απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (δ) του εδαφίου (2) του άρθρου 31, οι προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις των παραγράφων (α) και (β) εφαρμόζονται μόνο στην έκταση που το Διαιτητικό Δικαστήριο το κρίνει κατάλληλο.</p>
<p>Αίτηση για έκδοση προσωρινών διαταγών και προϋποθέσεις έκδοσης τους.</p>	<p>33.-(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, μέρος δύναται, χωρίς να ειδοποιήσει οποιοδήποτε άλλο μέρος, να αιτηθεί την έκδοση απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου για λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας η οποία να περιλαμβάνει προσωρινή διαταγή ώστε ένα από τα μέρη να μην προβεί σε ενέργειες οι οποίες ακυρώνουν τον σκοπό της ενδιάμεσης απόφασης.</p> <p>(2) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να εκδώσει προσωρινή διαταγή, εάν κρίνει ότι προηγούμενη αποκάλυψη της καταχώρισης της αίτησης για την έκδοση της εν λόγω προσωρινής διαταγής στο μέρος κατά του οποίου απευθύνεται, ενδέχεται να ακυρώσει τον σκοπό του εν λόγω μέτρου.</p> <p>(3) Οι προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 32 εφαρμόζονται επί όλων των προσωρινών διαταγών, νοουμένου ότι η ζημιά η οποία θα εκτιμηθεί δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του ίδιου άρθρου, είναι η ζημιά η οποία πιθανολογείται</p>

	<p>ότι θα επέλθει από την έκδοση ή μη της διαταγής.</p>
<p>Ειδικό καθεστώς για έκδοση προσωρινής διαταγής.</p>	<p>34.-(1) Αμέσως μετά από την έκδοση απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου αναφορικά με αίτηση έκδοσης προσωρινής διαταγής, το εν λόγω Διαιτητικό Δικαστήριο δίδει ειδοποίηση σε όλα τα μέρη για την αίτηση λήψης μέτρου προσωρινής προστασίας, την αίτηση έκδοσης προσωρινής διαταγής, την προσωρινή διαταγή σε περίπτωση κατά την οποία έχει εκδοθεί τέτοια καθώς και για όλες τις άλλες επικοινωνίες, περιλαμβανομένου του περιεχομένου τυχόν προφορικών επικοινωνιών μεταξύ οποιουδήποτε μέρους και του Διαιτητικού Δικαστηρίου, σε σχέση με τα πιο πάνω.</p> <p>(2) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δίδει την ευκαιρία σε οποιοδήποτε μέρος εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί προσωρινή διαταγή να παρουσιάσει τις θέσεις του χωρίς καθυστέρηση.</p> <p>(3) Το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφασίζει χωρίς καθυστέρηση για οποιαδήποτε ένσταση υποβληθεί κατά της προσωρινής διαταγής.</p> <p>(4) Η προσωρινή διαταγή εκπνέει μετά από την πάροδο είκοσι (20) ημερών από την ημερομηνία έκδοσής της από το Διαιτητικό Δικαστήριο, ωστόσο το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να εκδώσει μέτρο προσωρινής προστασίας το οποίο υιοθετεί ή τροποποιεί την εν λόγω προσωρινή διαταγή, αφού δώσει στο μέρος, εναντίον του οποίου απευθύνεται η προσωρινή διαταγή, ειδοποίηση και την ευκαιρία να παρουσιάσει τις θέσεις του.</p> <p>(5) Η προσωρινή διαταγή δεσμεύει τα μέρη αλλά δεν υπόκειται σε εκτέλεση από το Δικαστήριο, πλην των περιπτώσεων που προβλέπονται στις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 39.</p>
<p>Τροποποίηση, αναστολή εφαρμογής ή τερματισμός προσωρινού μέτρου ή προσωρινής διαταγής.</p>	<p>35.-(1) Κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας. ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, αυτεπάγγελτα από το Διαιτητικό Δικαστήριο και μετά από προηγούμενη ειδοποίηση προς όλα τα μέρη, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να-</p>

	<p>(α) τροποποιήσει μέτρο προσωρινής προστασίας·</p> <p>(β) αναστείλει την εφαρμογή μέτρου προσωρινής προστασίας· ή</p> <p>(γ) τερματίσει μέτρο προσωρινής προστασίας ή προσωρινή διαταγή που έχει εκδώσει.</p>
Παροχή εγγύησης.	<p>36.-(1) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να ζητήσει από μέρος το οποίο αιτείται τη λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας, να προσφέρει επαρκή εγγύηση σχετικά με το εν λόγω μέτρο.</p> <p>(2) Το Διαιτητικό Δικαστήριο αξιώνει από το μέρος το οποίο ζητά προσωρινή διαταγή, εγγύηση αναφορικά με την εν λόγω διαταγή εκτός εάν το Διαιτητικό Δικαστήριο τη θεωρεί μη κατάλληλη ή μη αναγκαία.</p>
Υποχρέωση ενημέρωσης.	<p>37.-(1) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να ζητήσει από οποιοδήποτε μέρος να αποκαλύψει αμελλητί οποιαδήποτε ουσιαστική αλλαγή στις περιστάσεις βάσει των οποίων το μέτρο είχε ζητηθεί και διαταχθεί.</p> <p>(2) Το μέρος το οποίο αιτείται την έκδοση προσωρινής διαταγής υποχρεούται να αποκαλύψει στο Διαιτητικό Δικαστήριο όλες τις περιστάσεις οι οποίες είναι δυνατό να σχετίζονται με την έκδοση ή τη διατήρηση διαταγής από το Διαιτητικό Δικαστήριο και η υποχρέωση αυτή υφίσταται μέχρι το μέρος εναντίον του οποίου ζητήθηκε η διαταγή είχε ευκαιρία να παρουσιάσει την υπόθεσή του και ακολούθως εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου.</p>
Έξοδα και αποζημιώσεις.	<p>38.-(1) Το μέρος το οποίο αιτείται τη λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας ή την έκδοση προσωρινής διαταγής από το Διαιτητικό Δικαστήριο, επιβαρύνεται με όλα τα έξοδα και τις ζημιές οι οποίες θα προκληθούν από το μέτρο ή από τη διαταγή σε οποιοδήποτε μέρος εάν, σε μεταγενέστερο στάδιο, το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφασίσει ότι, υπό τις περιστάσεις, το μέτρο ή η διαταγή δεν θα έπρεπε να είχαν εκδοθεί.</p> <p>(2) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να επιδικάσει τα έξοδα και</p>

	<p>αποζημιώσεις σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας.</p>
<p>Αναγνώριση και εκτέλεση μέτρου προσωρινής προστασίας.</p>	<p>39.-(1) Μέτρο προσωρινής προστασίας το οποίο εκδόθηκε από Διαιτητικό Δικαστήριο αναγνωρίζεται ως δεσμευτικό και, εκτός εάν προνοείται διαφορετικά από το Διαιτητικό Δικαστήριο, καθίσταται εκτελεστό μετά από αίτηση στο Δικαστήριο, ανεξάρτητα από τη χώρα έκδοσης του, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 40 του παρόντος Νόμου.</p> <p>(2) Το μέρος το οποίο αιτείται ή έχει εξασφαλίσει αναγνώριση ή τίτλο εκτελεστό αναφορικά με μέτρο προσωρινής προστασίας, ειδοποιεί αμελλητί το Δικαστήριο για οποιοδήποτε τερματισμό, προσωρινή αναβολή ή τροποποίηση του μέτρου προσωρινής προστασίας.</p> <p>(3) Το Δικαστήριο το οποίο εκδικάζει αίτηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης μέτρου προσωρινής προστασίας, δύναται, εάν το κρίνει κατάλληλο, να διατάξει τον αιτούντα να παράσχει εγγύηση, ή εάν το Διαιτητικό Δικαστήριο δεν έχει ήδη αποφασίσει σχετικά με την παροχή εγγύησης δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 36 του παρόντος Νόμου ή όπου τέτοια απόφαση είναι αναγκαία για την προστασία των δικαιωμάτων τρίτων μερών.</p>
<p>Λόγοι απόρριψης αναγνώρισης ή εκτέλεσης μέτρου προσωρινής προστασίας.</p>	<p>40.-(1) Η αναγνώριση ή εκτέλεση μέτρου προσωρινής προστασίας που εκδόθηκε από το Διαιτητικό Δικαστήριο, δύναται να απορριφθεί μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις-</p> <p>(α) Κατόπιν αίτησης του μέρους κατά του οποίου επιζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση, υπό την προϋπόθεση ότι το Δικαστήριο έχει ικανοποιηθεί ότι-</p> <p>(i) η απόρριψη δικαιολογείται για τους λόγους οι οποίοι προβλέπονται στις διατάξεις των υποπαραγράφων (i), (ii), (iii) ή (iv) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 68· ή</p>

	<p>(ii) η απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου, αναφορικά με την παροχή εγγύησης σε σχέση με μέτρο προσωρινής προστασίας το οποίο εκδόθηκε από το Διαιτητικό Δικαστήριο, δεν έχει ικανοποιηθεί· ή</p> <p>(iii) το μέτρο προσωρινής προστασίας έχει τερματισθεί ή η εφαρμογή του έχει ανασταλεί προσωρινά από το Διαιτητικό Δικαστήριο ή, όπου υπάρχει η σχετική εξουσία, από το Δικαστήριο του κράτους στο οποίο διεξάγεται η διαιτησία ή δυνάμει της νομοθεσίας στη βάση της οποίας εκδόθηκε το μέτρο προσωρινής προστασίας· ή</p> <p>(β) εάν το Δικαστήριο αποφασίσει ότι-</p> <p>(i) το μέτρο προσωρινής προστασίας είναι σε ανακολουθία με τις εξουσίες του Δικαστηρίου, εκτός εάν το Δικαστήριο αποφασίσει να επαναπροσδιορίσει το μέτρο προσωρινής προστασίας στον βαθμό που είναι αναγκαίο για να το προσαρμόσει στις δικές του εξουσίες και διαδικασίες προς τον σκοπό εκτέλεσώς του χωρίς να αλλάξει η ουσία του· ή</p> <p>(ii) οποιοσδήποτε από τους λόγους, οι οποίοι προβλέπονται στις διατάξεις των υποπαραγράφων (i) ή (ii) της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 69, εφαρμόζονται στην αναγνώριση και εκτέλεση του προσωρινού μέτρου.</p> <p>(2) Κάθε απόφαση η οποία λαμβάνεται από το Δικαστήριο για οποιονδήποτε λόγο δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, εφαρμόζεται μόνο σε σχέση με την αίτηση για αναγνώριση και εκτέλεση του προσωρινού μέτρου. Το Δικαστήριο στο οποίο καταχωρίζεται η εν λόγω αίτηση για αναγνώριση ή εκτέλεση δεν προβαίνει, κατά τη λήψη αυτής της απόφασης, σε επανεξέταση επί της ουσίας του μέτρου προσωρινής προστασίας.</p>
<p>Διαιτητής έκτακτης ανάγκης.</p>	<p>41. -(1) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται όπου-</p> <p>(α) Τα μέρη έχουν συμφωνήσει για την εφαρμογή κανόνων διαιτησίας για</p>

	<p>διορισμό ενός ατόμου ως διαιτητή έκτακτης ανάγκης· και</p> <p>(β) έχει διοριστεί διαιτητής έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με τους κανόνες διαιτησίας.</p> <p>(2) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, εάν χωρίς να αποδειχθεί επαρκής αιτία, μέρος παραλείπει να συμμορφωθεί με οποιοδήποτε διάταγμα ή οδηγίες διαιτητή έκτακτης ανάγκης, ο διαιτητής έκτακτης ανάγκης δύναται, να εκδώσει ενδιάμεσο διάταγμα με το ίδιο περιεχόμενο, ορίζοντας τέτοια προθεσμία για συμμόρφωση, όπως κρίνει σκόπιμο.</p> <p>(3) Για τους σκοπούς των διατάξεων του παρόντος άρθρου “διαιτητής έκτακτης ανάγκης” σημαίνει διαιτητή έκτακτης ανάγκης που διορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες διαιτησίας (συμπεριλαμβανομένων των κανόνων διαιτησίας μόνιμου διαιτητικού οργάνου) που συμφωνήθηκαν ή εγκρίθηκαν από τα μέρη για να εξετάσει τις αιτήσεις των μερών για έκτακτη ανακούφιση πριν από τη σύσταση Διαιτητικού Δικαστηρίου.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ V - ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ</p>
<p>Αρχή της ισότητας και της εκατέρωθεν ακρόασης.</p>	<p>42. Κατά τη διαιτητική διαδικασία τα μέρη έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις τηρουμένης της αρχής της ισότητας, πρέπει δε να τους παρέχεται κάθε δυνατή ευκαιρία προς εμφάνιση και ανάπτυξη της υπόθεσης τους.</p>
<p>Διαδικαστικά και αποδεικτικά ζητήματα.</p>	<p>43.-(1) Το Διαιτητικό Δικαστήριο θα αποφασίζει για όλα τα διαδικαστικά και αποδεικτικά ζητήματα, με την επιφύλαξη του δικαιώματος των μερών να συμφωνήσουν για οποιοδήποτε ζήτημα.</p> <p>(2) Τα διαδικαστικά και αποδεικτικά ζητήματα περιλαμβάνουν—</p> <p>(α) πότε και πού θα διεξαχθεί οποιοδήποτε μέρος της διαδικασίας·</p> <p>(β) τη γλώσσα ή τις γλώσσες που θα χρησιμοποιηθούν κατά τη διαδικασία και αν θα πρέπει να παρέχονται μεταφράσεις οποιωνδήποτε σχετικών εγγράφων·</p>

	<p>(γ) αν και σε ποια μορφή γραπτής έκθεσης απαίτησης και υπεράσπισης, θα χρησιμοποιηθούν, τότε αυτές θα υποβληθούν και σε ποιο βαθμό τα έγγραφα δύνανται να τροποποιηθούν αργότερα·</p> <p>(δ) αν και ποια έγγραφα ή κατηγορίες εγγράφων θα πρέπει να γνωστοποιηθούν και να προσκομιστούν από τα μέρη και σε ποιο στάδιο·</p> <p>(ε) αν και ποιες ερωτήσεις θα πρέπει να τεθούν και να απαντηθούν από τα αντίστοιχα μέρη και τότε και με ποια μορφή θα πρέπει να γίνει αυτό·</p> <p>(στ) αν θα εφαρμοστούν αυστηροί κανόνες απόδειξης ή οποιοιδήποτε άλλοι κανόνες ως προς το παραδεκτό, τη συνάφεια ή το βάρος οποιουδήποτε υλικού (προφορικού, γραπτού ή άλλου) που ζητείται να προσκομιστεί για θέματα γεγονότων ή απόψεων, καθώς και τον χρόνο, τον τρόπο και τη μορφή στην οποία το υλικό αυτό θα πρέπει να ανταλλαγεί και να παρουσιαστεί·</p> <p>(ζ) αν και σε ποιο βαθμό το Διαιτητικό Δικαστήριο θα αναλάβει πρωτοβουλία για την εξακρίβωση των γεγονότων και του νόμου·</p> <p>(η) αν και σε ποιο βαθμό θα προσκομιστεί προφορική ή γραπτή μαρτυρία ή αγορεύσεις.</p> <p>(3) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να καθορίσει το χρονικό διάστημα εντός του οποίου πρέπει να τηρηθούν οι οδηγίες που δίνει, και δύναται, αν το κρίνει σκόπιμο, να παρατείνει το καθορισμένο χρονικό διάστημα, ανεξάρτητα εάν αυτό έχει λήξει ή όχι.</p>
<p>Τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας.</p>	<p>44.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να ορίσουν τον τόπο διεξαγωγής της διαιτησίας. Σε περίπτωση που δεν συμφωνήσουν τα μέρη, ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας ορίζεται από το Διαιτητικό Δικαστήριο, το οποίο λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης και την ευκολία των μερών.</p> <p>(2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο έχει εξουσία να συνέρχεται σε οποιοδήποτε τόπο κρίνει κατάλληλο, για</p>

	<p>διαβούλευση, καθορισμό διαδικασίας, ακρόαση, εξέταση μαρτύρων ή πραγματογνωμόνων, αυτοψία ή εξέταση εγγράφων ή διαφορετικά.</p> <p>(3) Ανεξαρτήτως των όσων αναφέρονται ανωτέρω, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται κατόπιν διαβούλευσης με τα μέρη να αποφασίσει ότι οι συναντήσεις ή ακροάσεις θα πραγματοποιούνται εξ αποστάσεως μέσω τηλεδιάσκεψης.</p>
<p>Έναρξη διαιτητικής διαδικασίας.</p> <p>108(Ι) του 2002 60(Ι) του 2007 28(Ι) του 2008 34(Ι) του 2008 16(Ι) του 2009 20(Ι) του 2010 111(Ι) του 2010 41(Ι) του 2011 159(Ι) του 2011 66(Ι) του 2012</p>	<p>45.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν πότε η διαιτητική διαδικασία θα θεωρείται ότι άρχισε για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου και για τους σκοπούς των περί Παραγραφής Νόμων.</p> <p>(2) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) Όπου ο διαιτητής κατονομάζεται ή ορίζεται στη Συμφωνία Διαιτησίας, η διαιτητική διαδικασία αρχίζει σε σχέση με ένα ζήτημα όταν το ένα μέρος επιδίδει στο άλλο μέρος ή στα άλλα μέρη γραπτή ειδοποίηση με την οποία ζητείται από το άλλο μέρος να υποβληθεί το ζήτημα αυτό στο πρόσωπο που κατονομάζεται ή ορίζεται·</p> <p>(β) όπου ο διαιτητής ή οι διαιτητές πρόκειται να διοριστούν από τα μέρη, η διαιτητική διαδικασία αρχίζει σε σχέση με ένα ζήτημα όταν το ένα μέρος επιδίδει στο άλλο μέρος ή στα άλλα μέρη γραπτή ειδοποίηση με την οποία ζητείται από το άλλο μέρος να διορίσει διαιτητή ή να συμφωνήσει στον διορισμό διαιτητή σε σχέση με το ζήτημα αυτό· ή</p> <p>(γ) όπου ο διαιτητής ή οι διαιτητές πρόκειται να διοριστούν από πρόσωπο το οποίο δεν είναι μέρος στη διαδικασία, η διαιτητική διαδικασία αρχίζει σε σχέση με ένα ζήτημα όταν το ένα μέρος ειδοποιεί γραπτώς το πρόσωπο αυτό ζητώντας του να προβεί σε διορισμό σε σχέση με το ζήτημα αυτό.</p>
<p>Συνένωση διαδικασιών και οι ταυτόχρονες ακροάσεις.</p>	<p>46(1)- Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τη—</p> <p>(α) συνένωση ξεχωριστών διαιτητικών διαδικασιών, ή</p> <p>(β) διεξαγωγή ταυτόχρονων ακροάσεων ξεχωριστών διαιτητικών</p>

	<p>διαδικασιών.</p> <p>(2) Εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν να δώσουν τέτοια εξουσία στο Διαιτητικό Δικαστήριο, το Διαιτητικό Δικαστήριο δεν έχει εξουσία να διατάξει συνένωση διαδικασιών ή ταυτόχρονες ακροάσεις.</p>
<p>Εφαρμογή των περί Παραγραφής Νόμων. Χρονικά όρια έναρξης της διαιτητικής διαδικασίας.</p>	<p>47.-(1) Οι περί Παραγραφής Νόμοι εφαρμόζονται σε διαιτητική διαδικασία όπως εφαρμόζονται σε δικαστική διαδικασία.</p> <p>(2) Το Δικαστήριο δύναται να διατάξει ότι κατά τον υπολογισμό του χρόνου που προβλέπεται από τους περί Παραγραφής Νόμους για την έναρξη διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης διαιτητικής διαδικασίας σε σχέση με διαφορά που αποτέλεσε αντικείμενο-</p> <p>(α) διαιτητικής απόφασης που το Δικαστήριο διατάσσει να παραμεριστεί ή κηρύσσει χωρίς ισχύ· ή</p> <p>(β) του επηρεαζόμενου μέρους μιας διαιτητικής απόφασης που το Δικαστήριο διατάσσει να παραμεριστεί εν μέρει ή κηρύσσει εν μέρει χωρίς ισχύ·</p> <p>η περίοδος από την έναρξη της διαιτησίας μέχρι την ημερομηνία του διατάγματος του Δικαστηρίου που αναφέρεται στα εδάφια 2(α) και 2(β) εξαιρεθεί από τον υπολογισμό του χρόνου που καθορίζεται στους νόμους περί Παραγραφής.</p> <p>(3) Κατά τον προσδιορισμό, για τους σκοπούς των περί Παραγραφής νόμων, πότε προέκυψε αιτία αγωγής, οποιαδήποτε διάταξη σύμφωνα με την οποία η διαιτητική απόφαση αποτελεί προϋπόθεση για την έγερση δικαστικής διαδικασίας σχετικά με ζήτημα στο οποίο εφαρμόζεται Συμφωνία Διαιτησίας δεν λαμβάνεται υπόψη.</p> <p>(4) Όταν Συμφωνία Διαιτησίας για επίλυση μελλοντικών διαφορών ορίζει ότι μια αξίωση θα παραγραφεί ή το δικαίωμα του ενάγοντα θα αποσβεστεί, εκτός εάν ο ενάγων προβεί εντός καθορισμένης προθεσμίας σε κάποια ενέργεια για —</p> <p>(α) την έναρξη διαιτητικών διαδικασιών, ή</p> <p>(β) την έναρξη άλλων διαδικασιών επίλυσης διαφορών, οι οποίες πρέπει να ολοκληρωθούν πριν από την έναρξη διαιτητικών διαδικασιών,</p>

	<p>το Δικαστήριο έχει την εξουσία να εκδώσει διάταγμα για παράταση της προθεσμίας για εκτέλεση αυτής της ενέργειας.</p> <p>(5) Οποιοδήποτε μέρος στη Συμφωνία Διαιτησίας δύναται, κατόπιν ειδοποίησης προς τα άλλα μέρη, να υποβάλει αίτηση στο Δικαστήριο για τέτοιο διάταγμα αλλά μόνο αφού έχει ανακύψει αξίωση και αφού έχουν εξαντληθεί όλες οι διαθέσιμες διαιτητικές διαδικασίες για παράταση της προθεσμίας.</p> <p>(6) Το Δικαστήριο θα χορηγήσει παράταση εάν ικανοποιηθεί ότι — (α) οι περιστάσεις ήταν τέτοιες που δεν μπορούσαν εύλογα να προβλεφθούν από τα μέρη όταν συμφώνησαν τη σχετική πρόβλεψη και ότι θα ήταν δίκαιο να παραταθεί η προθεσμία, ή (β) η συμπεριφορά ενός μέρους καθιστά άδικο να δεσμευτεί το άλλο μέρος στους αυστηρούς όρους της σχετικής προθεσμίας.</p> <p>(7) Το Δικαστήριο δύναται να παρατείνει την προθεσμία για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα και υπό οποιουδήποτε όρους κρίνει αναγκαίους και δύναται να το πράξει, ανεξάρτητα εάν η προθεσμία που είχε προηγουμένως καθοριστεί από τη συμφωνία ή προηγούμενο διάταγμα έχει λήξει ή όχι.</p> <p>(8) Διάταγμα δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζει την εφαρμογή των νόμων περί Παραγραφής.</p> <p>(9) Η απόφαση του Δικαστηρίου υπόκειται σε έφεση εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την έκδοση της, νοουμένου ότι τύχει της έγκρισης του Δικαστηρίου για την καταχώρηση της έφεσης.</p> <p>(10) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι περί Παραγραφής νόμοι περιλαμβάνουν οποιοδήποτε Νόμο ή διοικητική πράξη που περιορίζει το χρόνο εντός του οποίου δύναται να αρχίσει οποιαδήποτε συγκεκριμένη διαδικασία.</p>
Γλώσσα.	48.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να ορίσουν τη γλώσσα ή τις γλώσσες στις

	<p>οποίες θα διεξάγεται η διαιτητική διαδικασία. Ελλείψει συμφωνίας των μερών, η γλώσσα ορίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο. Στη γλώσσα ή τις γλώσσες αυτές εκτός αν διαφορετικά αναφέρεται στη σχετική συμφωνία η απόφαση, διεξάγεται η (προφορική συζήτηση) ακρόαση υποβάλλονται οι γραπτές προτάσεις και διατυπώνεται η διαιτητική ή οποιαδήποτε άλλη παρεμπόμπουσα απόφαση και συντάσσονται όλες οι άλλες γνωστοποιήσεις του διαιτητικού δικαστηρίου.</p> <p>(2) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να διατάξει τη μετάφραση οποιουδήποτε αποδεικτικού εγγράφου στη γλώσσα στην οποία διεξάγεται η διαιτητική διαδικασία δυνάμει των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου.</p>
<p>Έκθεση απαίτησης και υπεράσπισης.</p>	<p>49.-(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, η έκθεση απαίτησης πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν κατά νόμο την απαίτηση, ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και αξιώσεις για συγκεκριμένες θεραπείες, η δε έκθεση υπεράσπισης πρέπει να περιέχει σαφή απάντηση περί της αλήθειας ή μη των προβαλλόμενων στην έκθεση απαίτησης ισχυρισμών. Η έκθεση απαίτησης και η έκθεση υπεράσπισης υποβάλλονται στις συμφωνημένες μεταξύ των μερών ή τις ορισμένες από το Διαιτητικό Δικαστήριο προθεσμίες και δυνατόν να συνοδεύονται από έγγραφα ή άλλη μαρτυρία ή αναφορές σε έγγραφα ή άλλη μαρτυρία, τα οποία το μέρος που υποβάλλει θεωρεί σχετικά.</p> <p>(2) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, επιτρέπεται τροποποίηση της έκθεσης απαίτησης ή υπεράσπισης σε οποιοδήποτε στάδιο της διαιτητικής διαδικασίας. Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να την απαγορεύσει αν κρίνει αδικαιολόγητη την καθυστέρηση στην υποβολή της σχετικής αίτησης.</p>
<p>Ακροάσεις και γραπτές διαδικασίες.</p>	<p>50.-(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφασίζει εάν θα διεξαχθούν προφορικές ακροάσεις για την παρουσίαση αποδεικτικών στοιχείων ή για προφορικές αγορεύσεις ή εάν θα διεξαχθούν οι διαδικασίες βάσει εγγράφων και άλλων αποδεικτικών</p>

	<p>υλικών. Ωστόσο, εκτός εάν τα μέρη έχουν συμφωνήσει ότι δεν θα διεξαχθούν ακροάσεις, το Διαιτητικό Δικαστήριο οφείλει να διεξάγει τέτοιες ακροάσεις σε κατάλληλο στάδιο της διαδικασίας, εάν το ζητήσει οποιοδήποτε από τα μέρη.</p> <p>(2) Τα μέρη προειδοποιούνται έγκαιρα κατά περίπτωση για κάθε ακρόαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου και για κάθε συνεδρίαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου με σκοπό την αυτοψία ή την εξέταση εγγράφων.</p> <p>(3) Τα υποβαλλόμενα στο Διαιτητικό Δικαστήριο από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας έγγραφα κοινοποιούνται όλα προς τα άλλα μέρη. Κοινοποιούνται επίσης στα δύο μέρη οι εκθέσεις πραγματογνωμόνων ή άλλα αποδεικτικά έγγραφα πάνω στα οποία δυνατόν να στηριχθεί το Διαιτητικό Δικαστήριο προς έκδοση της απόφασης του επί της ουσίας της διαφοράς.</p>
<p>Παραλείψεις των μερών.</p>	<p>51. Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, αν χωρίς επαρκή λόγο-</p> <p>(α) το μέρος που έχει την απαίτηση παραλείψει να υποβάλει έκθεση απαίτησης δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 49(1), το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να τερματίσει τη διαιτητική διαδικασία·</p> <p>(β) το μέρος κατά του οποίου στρέφεται η απαίτηση παραλείψει να υποβάλει έκθεση υπεράσπισης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49(1), το Διαιτητικό Δικαστήριο συνεχίζει τη διαιτητική διαδικασία χωρίς να θεωρήσει την παράλειψη ως παραδοχή των ισχυρισμών που περιέχονται στην έκθεση απαιτήσεως·</p> <p>(γ) οποιοδήποτε από τα μέρη παραλείψει να εμφανιστεί σε ακρόαση ή να προσκομίσει μαρτυρία, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη διαιτητική διαδικασία και να εκδώσει απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς βάσει των ενώπιον του αποδεικτικών στοιχείων.</p>
<p>Νομική ή άλλη εκπροσώπηση.</p>	<p>52. Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, μέρος σε διαιτητική</p>

	<p>διαδικασία δύναται να εκπροσωπείται από δικηγόρο ή άλλο πρόσωπο της επιλογής του.</p>
Εξέταση Μαρτύρων.	<p>53.- (1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται για τους σκοπούς της διαιτητικής διαδικασίας-</p> <p>(α) Να διατάξει μέρος ή μάρτυρα που καταθέτει σε διαδικασία ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου να εξεταστεί με όρκο ή διαβεβαίωση· και</p> <p>(β) να διενεργεί όρκους ή διαβεβαιώσεις για τους σκοπούς της εξέτασης.</p>
Διορισμός πραγματογνώμωνων.	<p>54.(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο έχει εξουσία-</p> <p>(α) να διορίσει ένα ή περισσότερους πραγματογνώμονες προς γνωμοδότηση επί συγκεκριμένων ζητημάτων που τίθενται σε αυτούς από το Διαιτητικό Δικαστήριο · και</p> <p>(β) να καλέσει τα μέρη να παράσχουν στον πραγματογνώμονα κάθε σχετική πληροφορία ή να προσκομίσουν προς εξέταση ή να επιτρέψουν την αυτοψία σχετικών προς τη διαφορά πραγμάτων ή εγγράφων.</p> <p>(2) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, ο πραγματογνώμονας, αφού καταθέσει την προφορική ή γραπτή γνωμοδότησή του, δύναται να κληθεί, είτε μετά από αίτηση που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, είτε αυτεπάγγελα από το Διαιτητικό Δικαστήριο, να παραστεί σε ακρόαση όπου τα μέρη θα έχουν την ευκαιρία να αντεξετάσουν και να παρουσιάσουν πραγματογνώμονες προκειμένου να μαρτυρήσουν επί των επίδικων ζητημάτων.</p>
Συνδρομή του Δικαστηρίου στη διεξαγωγή αποδείξεων.	<p>55. Το Διαιτητικό Δικαστήριο ή ένα από τα μέρη της διαιτητικής διαδικασίας με την έγκριση του Διαιτητικού Δικαστηρίου, δύναται να ζητήσει τη συνδρομή του Δικαστηρίου στη διεξαγωγή αποδείξεων. Το Δικαστήριο δύναται να ικανοποιήσει το αίτημα μέσα στο πλαίσιο της αρμοδιότητας του και σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη λήψη</p>

	μαρτυρίας.
Διαιτητικές αποφάσεις για διάφορα θέματα.	<p>56.-(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να εκδώσει περισσότερες από μία διαιτητικές αποφάσεις σε διαφορετικές χρονικές στιγμές για διαφορετικές πτυχές των θεμάτων που θα καθοριστούν.</p> <p>(2) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται, ειδικότερα, να εκδώσει διαιτητική απόφαση σχετικά με -</p> <p>(α) θέμα που αφορά στο σύνολο της απαίτησης· ή</p> <p>(β) μέρος μόνο των απαιτήσεων ή των ανταπαιτήσεων που υποβλήθηκαν για απόφαση.</p> <p>(3) Στην περίπτωση που το Διαιτητικό Δικαστήριο ενεργήσει δυνάμει των εδαφίων (1) και (2) του παρόντος άρθρου, θα προσδιορίσει στην διαιτητική απόφαση το θέμα, ή την απαίτηση ή μέρος της απαίτησης, που αποτελεί το αντικείμενο της διαιτητικής απόφασης.</p>
Συνοπτική διαδικασία.	<p>57.-(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται, μετά από αίτηση που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, και ειδοποίηση προς τα άλλα μέρη, να εκδώσει απόφαση σε συνοπτική βάση σε σχέση με απαίτηση ή συγκεκριμένο ζήτημα που προκύπτει από μια απαίτηση, εφόσον το Διαιτητικό Δικαστήριο κρίνει ότι-</p> <p>(α) ένα μέρος δεν έχει πραγματική προοπτική επιτυχίας επί της απαίτησης ή του ζητήματος· ή</p> <p>(β) ένα μέρος δεν έχει πραγματική προοπτική επιτυχίας στην υπεράσπιση της απαίτησης ή του ζητήματος.</p> <p>(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1) ανωτέρω, ένα Διαιτητικό Δικαστήριο εκδίδει απόφαση σε συνοπτική διαδικασία σχετικά με μια απαίτηση ή ζήτημα, εάν έχει ασκήσει την εξουσία του, σύμφωνα με το εδάφιο(1) του άρθρου 43 του παρόντος Νόμου, με σκοπό την επίσπευση της διαδικασίας επί της συγκεκριμένης απαίτησης ή ζητήματος.</p> <p>(3) Προτού το Διαιτητικό Δικαστήριο ασκήσει την εξουσία του δυνάμει του</p>

	<p>δυνάμει του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, οφείλει, να παρέχει στα μέρη εύλογη ευκαιρία να ακουστούν.</p>
<p>Απόφαση επί προκαταρκτικού νομικού ζητήματος.</p>	<p>58. -(1) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Δικαστήριο δύναται μετά από αίτηση που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας και ειδοποίηση προς τα άλλα μέρη, να αποφασίσει οποιοδήποτε νομικό ζήτημα ανακύπτει κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας, το οποίο το Δικαστήριο ικανοποιείται ότι επηρεάζει ουσιωδώς τα δικαιώματα ενός ή περισσότερων μερών.</p> <p>Νοείται ότι συμφωνία για μη αιτιολόγηση της απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου θα θεωρείται συμφωνία για αποκλεισμό της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου σύμφωνα με το παρόν άρθρο.</p> <p>(2) Αίτηση δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν θα εξετάζεται, εκτός εάν -</p> <ul style="list-style-type: none"> (α) γίνεται με τη συμφωνία όλων των άλλων μερών της διαιτητικής διαδικασίας· ή (β) γίνεται με την άδεια του Διαιτητικού Δικαστηρίου και το Δικαστήριο είναι ικανοποιημένο: <ul style="list-style-type: none"> (i) ότι η επίλυση του ζητήματος είναι πιθανό να επιφέρει σημαντική εξοικονόμηση κόστους, και (ii) ότι η αίτηση υποβλήθηκε χωρίς καθυστέρηση. <p>(3) Η αίτηση πρέπει να προσδιορίζει το νομικό ζήτημα που πρόκειται να επιλυθεί και, εκτός εάν υποβάλλεται με τη συμφωνία όλων των άλλων μερών, πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους θεωρείται ότι το ζήτημα πρέπει να επιλυθεί από το Δικαστήριο.</p> <p>(4) Εκτός τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά από ή το Διαιτητικό Δικαστήριο το κρίνει κατάλληλο να αποφασίσει διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη διαιτητική διαδικασία και να εκδώσει διαιτητική απόφαση ενώ εκκρεμεί αίτηση στο Δικαστήριο δυνάμει του παρόντος άρθρου.</p> <p>(5) Η απόφαση του Δικαστηρίου επί του νομικού ζητήματος θα θεωρείται ως απόφαση του Δικαστηρίου για σκοπούς έφεσης.</p>

	ΜΕΡΟΣ VI - ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ.
Κανόνες δικαίου εφαρμοστέοι στην ουσία της διαφοράς.	<p>59.-(1) Το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφαινεται επί της ουσίας της διαφοράς σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που επέλεξαν τα μέρη της συμφωνίας. Αναφορά των μερών στο δίκαιο ή το νομικό σύστημα ενός κράτους θα ερμηνεύεται, εκτός αν ρητά προνοείται διαφορετικά, ως αναφορά στο ουσιαστικό δίκαιο του κράτους αυτού και όχι τις διατάξεις του ιδιωτικού διεθνούς του δικαίου.</p> <p>(2) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο θα εφαρμόσει το ουσιαστικό δίκαιο που προβλέπεται από τις διατάξεις του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που κρίνεται από το Διαιτητικό Δικαστήριο ως εφαρμοστέο στην προκειμένη περίπτωση.</p> <p>(3) Το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφαινεται ex aequo et bono ή ως amiable compositeur μόνο με τη ρητή εξουσιοδότηση των μερών.</p> <p>(4) Σε όλες τις περιπτώσεις το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφαινεται επί της διαφοράς σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης και λαμβάνει υπόψη τα εμπορικά έθιμα που προσήκουν στη συναλλαγή.</p>
Συμβιβασμός.	<p>60.-(1) Σε περίπτωση συμβιβασμού της διαφοράς, το Διαιτητικό Δικαστήριο τερματίζει τη διαιτητική διαδικασία και, αν αυτό ζητηθεί από τα μέρη και δεν ενίσταται το ίδιο, καταγράφει τον συμβιβασμό σε εκ συμφώνου διαιτητική απόφαση.</p> <p>(2) Η εκ συμφώνου διαιτητική απόφαση εκδίδεται τηρουμένων των διατάξεων του επόμενου άρθρου και αναγράφει το γεγονός ότι πρόκειται για διαιτητική απόφαση. Η διαιτητική αυτή απόφαση έχει το ίδιο νομικό καθεστώς και παράγει τα ίδια έννομα αποτελέσματα όπως και κάθε άλλη διαιτητική απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς.</p>
Τύπος και περιεχόμενο διαιτητικής απόφασης.	61.-(1) Η διαιτητική απόφαση εκδίδεται εγγράφως και υπογράφεται ιδιοχείρως από τα μέλη του Διαιτητικού Δικαστηρίου. Σε πολυμελή

	<p>Διαιτητικό Δικαστήριο, αρκεί η υπογραφή της πλειοψηφίας των διαιτητών, νοουμένου ότι στην απόφαση προσδιορίζεται ο λόγος της παράλειψης υπογραφής της από τους υπόλοιπους διαιτητές.</p> <p>(2) Η διαιτητική απόφαση οφείλει να είναι πλήρως αιτιολογημένη. Δεν απαιτείται αιτιολογία αν τα μέρη συμφώνησαν για αυτό, ή στην περίπτωση εκ συμφώνου διαιτητικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 60 του παρόντος Νόμου.</p> <p>(3) Η διαιτητική απόφαση αναγράφει την ημερομηνία της έκδοσής της και τον τόπο διεξαγωγής της διαιτησίας, όπως αυτός καθορίστηκε δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 44 του παρόντος Νόμου. Ο τόπος έκδοσης της διαιτητικής απόφασης λογίζεται ότι είναι η έδρα της διαιτησίας.</p> <p>(4) Αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης, υπογεγραμμένο από το Διαιτητικό Δικαστήριο βάσει των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, κοινοποιείται προς όλα τα μέρη της διαδικασίας.</p>
<p>Παράταση της προθεσμίας για έκδοση διαιτητικής απόφασης.</p>	<p>62. (1) Όπου η προθεσμία για την έκδοση διαιτητικής απόφασης περιορίζεται από ή δυνάμει συμφωνίας διαιτησίας, τότε, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, το Δικαστήριο δύναται, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις, με διάταγμα να παρατείνει την προθεσμία αυτή.</p> <p>(2) Αίτηση για έκδοση διατάγματος δυνάμει του παρόντος άρθρου δύναται να υποβληθεί-</p> <p>(α) από το Διαιτητικό Δικαστήριο κατόπιν ειδοποίησης προς τα μέρη· ή</p> <p>(β) από οποιοδήποτε μέρος στη διαιτητική διαδικασία κατόπιν ειδοποίησης προς το Διαιτητικό Δικαστήριο και τα άλλα μέρη, αλλά μόνο μετά την εξάντληση κάθε διαθέσιμης διαιτητικής διαδικασίας για τη λήψη παράτασης της προθεσμίας.</p> <p>(3) Το Δικαστήριο θα εκδώσει διάταγμα μόνο αν ικανοποιηθεί ότι σε</p>

	<p>αντίθετη περίπτωση θα επέλθει ουσιαστική αδικία.</p> <p>(4) Το Δικαστήριο δύναται να παρατείνει την προθεσμία για τέτοιο χρονικό διάστημα και με τέτοιους όρους που κρίνει σκόπιμο, και δύναται να το πράξει ανεξαρτήτως του αν έχει λήξει η προηγούμενη καθορισμένη προθεσμία από ή δυνάμει της συμφωνίας ή από προηγούμενο διάταγμα.</p> <p>(5) Η απόφαση του Δικαστηρίου υπόκειται σε έφεση εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την έκδοση της, νοουμένου ότι τύχει της έγκρισης του Δικαστηρίου για την καταχώρηση της έφεσης.</p>
<p>Τερματισμός διαιτητικής διαδικασίας.</p>	<p>63.-(1) Η διαιτητική διαδικασία τερματίζεται με την έκδοση της τελικής διαιτητικής απόφασης ή με την έκδοση διατάγματος τηρουμένων των διατάξεων του επόμενου άρθρου.</p> <p>(2) Το Διαιτητικό Δικαστήριο εκδίδει διάταγμα τερματισμού της διαιτητικής διαδικασίας στις ακόλουθες περιπτώσεις-</p> <p>(α) σε περίπτωση που αυτός που υπέβαλε την απαίτηση του σε διαιτησία αποσύρει την απαίτηση, εκτός αν το μέρος κατά του οποίου στρέφεται η απαίτηση ενίσταται προς τούτο και το Διαιτητικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει έννομο συμφέρον σε τελική επίλυση της διαφοράς·</p> <p>(β) αν τα μέρη συμφωνήσουν προς τούτο· και</p> <p>(γ) αν το Διαιτητικό Δικαστήριο κρίνει ότι για οποιοδήποτε λόγο η συνέχιση της διαιτησίας κατέστη περιττή ή αδύνατη.</p> <p>(3) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 64 και 66(4) του παρόντος Νόμου, ο τερματισμός της διαιτητικής διαδικασίας επάγεται τον τερματισμό της εντολής του Διαιτητικού Δικαστηρίου.</p>
<p>Διόρθωση και ερμηνεία διαιτητικής απόφασης. Συμπληρωματική διαιτητική απόφαση.</p>	<p>64.-(1) Οποιοδήποτε μέρος της διαιτητικής διαδικασίας δύναται, σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτό της διαιτητικής απόφασης ή σε άλλη συμφωνημένη μεταξύ των μερών</p>

προθεσμία, να υποβάλει προς το Διαιτητικό Δικαστήριο, με ειδοποίηση στα άλλα μέρη της διαδικασίας, αίτηση-

(α) για διόρθωση υπολογιστικών, γραφικών, τυπογραφικών ή άλλης παρόμοιας φύσης λαθών στη διαιτητική απόφαση· ή

(β) εφόσον υπάρχει σχετική προς τούτο συμφωνία των μερών, για ερμηνεία συγκεκριμένου σημείου ή μέρους της διαιτητικής απόφασης.

(2) Αν το Διαιτητικό Δικαστήριο κρίνει την αίτηση δικαιολογημένη, προβαίνει γραπτώς στη σχετική διόρθωση ή ερμηνεία σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη λήψη από το ίδιο της αίτησης. Η ερμηνεία συνιστά αναπόσπαστο μέρος της διαιτητικής απόφασης.

(3) Το Διαιτητικό Δικαστήριο έχει εξουσία να ενεργήσει αυτεπάγγελα προς διόρθωση λαθών του τύπου του εδαφίου (1)(α) σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την έκδοση της διαιτητικής απόφασης.

(4) Εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, οποιοδήποτε μέρος δύναται, σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτό της διαιτητικής απόφασης ή σε άλλη συμφωνημένη μεταξύ των μερών προθεσμία, να υποβάλει προς το Διαιτητικό Δικαστήριο, με ειδοποίηση στα άλλα μέρη της διαδικασίας, αίτηση για έκδοση συμπληρωματικής απόφασης σχετικά με απαιτήσεις που υποβλήθηκαν στη διαιτητική διαδικασία αλλά παραλείφθηκαν από τη διαιτητική απόφαση. Αν το Διαιτητικό Δικαστήριο κρίνει την αίτηση δικαιολογημένη, εκδίδει σχετική συμπληρωματική διαιτητική απόφαση σε προθεσμία εξήντα (60) εξήντα ημερών από τη λήψη από το ίδιο της αίτησης.

(5) Το Διαιτητικό Δικαστήριο έχει εξουσία να παρατείνει, αν χρειαστεί, τις προβλεπόμενες προς διόρθωση, ερμηνεία ή έκδοση συμπληρωματικής απόφασης προθεσμίες δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (2), (3) ή (4) του παρόντος άρθρου.

	<p>(6) Η διόρθωση ή ερμηνεία διαιτητικής απόφασης όπως και η έκδοση συμπληρωματικής απόφασης υπόκεινται στις διατάξεις του άρθρου 61 του παρόντος Νόμου.</p>
<p>Διαιτητική απόφαση για έξοδα.</p>	<p>65.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τα έξοδα της διαιτησίας.</p> <p>(2) Συμφωνία η οποία έχει ως αποτέλεσμα όπως ένα μέρος καταβάλει το σύνολο ή μέρος των εξόδων της διαιτησίας σε κάθε περίπτωση, είναι έγκυρη μόνο εάν έχει συναφθεί μετά που προέκυψε η εν λόγω διαφορά.</p> <p>(3) Εάν τα μέρη δεν συμφωνήσουν, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) Το Διαιτητικό Δικαστήριο δύναται να εκδώσει διαιτητική απόφαση με την οποία να κατανέμονται τα έξοδα της διαιτησίας μεταξύ των μερών·</p> <p>(β) οι διατάξεις της παραγράφου (α) του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανεξάρτητα από το αν το Διαιτητικό Δικαστήριο έχει αποφανθεί, ή αν Δικαστήριο έχει κρίνει, ότι το Διαιτητικό Δικαστήριο δεν έχει ουσιαστική δικαιοδοσία ή έχει υπερβεί την ουσιαστική της δικαιοδοσία· και</p> <p>(γ) Το Διαιτητικό Δικαστήριο επιδικάζει τα έξοδα με βάση τη γενική αρχή ότι τα έξοδα ακολουθούν το αποτέλεσμα της απόφασης, εκτός εάν η το Διαιτητικό Δικαστήριο κρίνει ότι υπό τις περιστάσεις αυτό δεν ενδείκνυται σε σχέση με το σύνολο ή μέρος των εξόδων.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ VII – ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ</p>
<p>Αίτηση και λόγοι ακυρώσεως διαιτητικής απόφασης.</p>	<p>66.-(1) Αποκλειστικό μέσο προσφυγής κατά της διαιτητικής απόφασης είναι η αίτηση ακυρώσεως που υποβάλλεται στο Δικαστήριο τηρουμένων των επόμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου.</p> <p>(2) Η διαιτητική απόφαση ακυρώνεται από το Δικαστήριο μόνο εφόσον συντρέχει ένας από τους ακόλουθους λόγους-</p>

(α) αν το μέρος που υποβάλλει την αίτηση ακυρώσεως αποδείξει ότι-

(i) ένα από τα μέρη της Συμφωνία Διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 9 του παρόντος Νόμου, στερείται δικαιοπρακτικής ικανότητας· ή ότι η Συμφωνία Διαιτησίας δεν είναι έγκυρη κατά το δίκαιο στο οποίο τα μέρη υπέβαλαν τη συμφωνία ή, ελλείπει σχετικής συμφωνίας των μερών, κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας·

(ii) δεν του γνωστοποιήθηκε, έγκαιρα και κανονικά, το γεγονός του διορισμού διαιτητή ή της διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας ή ότι με οποιοδήποτε άλλο τρόπο στερήθηκε της ευκαιρίας να εμφανιστεί και αναπτύξει την υπόθεση του·

(iii) η διαιτητική απόφαση αναφέρεται σε διαφορά μη προβλεπόμενη ή μη εμπίπτουσα στους όρους της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία ή περιέχει αποφάσεις επί ζητημάτων που εκφεύγουν από τα όρια της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία· αν οι αποφάσεις επί ζητημάτων παραπεμφθέντων σε διαιτησία δύνανται να διαχωριστούν από τις αποφάσεις επί των μη παραπεμφθέντων, δύνανται να ακυρωθεί μόνο το καθ' υπέρβαση εξουσίας εκδοθέν μέρος της απόφασης· ή

(iv) η σύνθεση του Διαιτητικού Δικαστηρίου ή η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας έγινε κατά παράβαση σχετικής συμφωνίας των μερών, εκτός αν η συμφωνία αυτή αντίκειται σε επιτακτική διάταξη του παρόντος Νόμου, ή ελλείπει σχετικής συμφωνίας των μερών έγινε κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου· ή

(β) αν το Δικαστήριο κρίνει ότι:

(i) το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι δεκτικό διαιτησίας κατά

το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας· ή

(ii) η διαιτητική απόφαση προσκρούει σε διατάξεις δημόσιας τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας.

(3) Η αίτηση ακυρώσεως ασκείται σε προθεσμία είκοσι-οκτώ (28) ημερών από της κοινοποίησης της διαιτητικής απόφασης, διαφορετικά είναι απαράδεκτη. Σε περίπτωση που υποβάλλεται αίτηση δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 64, η προθεσμία των είκοσι-οκτώ (28) ημερών αρχίζει να προσμετράται από την ημέρα που το Διαιτητικό Δικαστήριο αποφάσισε την εν λόγω αίτηση.

(4) Το Δικαστήριο, κατά την εξέταση της αίτησης ακυρώσεως, έχει διακριτική εξουσία να αναστείλει, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, τη διαδικασία ακυρώσεως για τον ορισμένο από το Δικαστήριο χρόνο, για να παρασχεθεί στο Διαιτητικό Δικαστήριο η δυνατότητα επανάληψης της διαιτητικής διαδικασίας ή της λήψης μέτρων ικανών κατά την κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου να θεραπεύσουν τους λόγους ακυρώσεως της διαιτητικής απόφασης.

(5) Αν το Δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι συντρέχουν λόγοι συμφώνως του εδαφίου (2) ανωτέρω, για ακύρωση της διαιτητικής απόφασης, το Δικαστήριο δύναται:

α) να παραπέμψει την απόφαση στο Διαιτητικό Δικαστήριο, ολικώς ή μερικώς, για επανεξέταση,

β) να ακυρώσει την απόφαση, ολικώς ή μερικώς, ή

γ) να κηρύξει την απόφαση άκυρη, ολικώς ή μερικώς.

Το Δικαστήριο δεν ασκεί την εξουσία του να ακυρώσει ή να κηρύξει την απόφαση άκυρη, ολικώς ή μερικώς, εκτός εάν πειστεί ότι θα ήταν ακατάλληλο να παραπεμφθούν τα θέματα αυτά στο Διαιτητικό Δικαστήριο για επανεξέταση.

(6) Το Δικαστήριο δύναται να διατάξει το μέρος που αιτείται την ακύρωση της διαιτητικής απόφασης να καταβάλει ολόκληρο ή μέρους του ποσού

	<p>που έχει επιδικαστεί με τη διαιτητική απόφαση ως όρο για την προώθηση της αίτησης ακύρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές συνθήκες του μέρους αυτού.</p> <p>(7) Η απόφαση του Δικαστηρίου υπόκειται σε έφεση εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την έκδοση της, νοουμένου ότι τύχει της έγκρισης του Δικαστηρίου για την καταχώρηση της έφεσης.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ VIII- ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ</p>
<p>Αναγνώριση και εκτέλεση διαιτητικής απόφασης.</p>	<p>67.-(1) Η διαιτητική απόφαση, ανεξάρτητα από την χώρα έκδοσής της, αναγνωρίζεται ως δεσμευτική και εκτελείται μετά από γραπτή αίτηση στο Δικαστήριο υπό την επιφύλαξη του παρόντος και του επόμενου άρθρου.</p> <p>(2) Το μέρος το οποίο επικαλείται τη διαιτητική απόφαση ή αιτείται την εκτέλεσή της, καταθέτει δεόντως θεωρημένο πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης.</p> <p>(3) Στην περίπτωση που η διαιτητική απόφαση δεν είναι διατυπωμένη σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας, το Δικαστήριο δύναται να ζητήσει από το εν λόγω μέρος την προσκόμιση μετάφρασής της σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας.</p>
<p>Λόγοι που δικαιολογούν απόρριψη της αίτησης προς αναγνώριση ή εκτέλεση διαιτητικής απόφασης.</p>	<p>68. -(1) Η αναγνώριση ή εκτέλεση διαιτητικής απόφασης ανεξάρτητα από τη χώρα έκδοσής της, δύναται να απορριφθεί μόνο:</p> <p>(α) αν το μέρος κατά του οποίου επιζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης, αποδείξει ότι-</p> <p>(i) ένα από τα μέρη της Συμφωνίας Διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 9 του παρόντος Νόμου, στερείται δικαιοπρακτικής ικανότητας ή ότι η Συμφωνία Διαιτησίας δεν είναι έγκυρη κατά το δίκαιο στο οποίο τα μέρη υπέβαλαν τη συμφωνία ή, ελλέψει της συμφωνίας των μερών, κατά το δίκαιο</p>

της χώρας στην οποία εκδόθηκε η διαιτητική απόφαση·

(ii) δεν του γνωστοποιήθηκε, έγκαιρα και κανονικά, το γεγονός του διορισμού διαιτητή ή της διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας ή ότι με οποιοδήποτε άλλο τρόπο στερήθηκε της ευκαιρίας να εμφανιστεί και αναπτύξει την υπόθεση του·

(iii) η διαιτητική απόφαση αναφέρεται σε διαφορά μη προβλεπόμενη ή μη εμπίπτουσα στους όρους της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία ή περιέχει αποφάσεις επί ζητημάτων που εκφεύγουν από τα όρια της συμφωνίας περί παραπομπής σε διαιτησία· αν οι αποφάσεις επί ζητημάτων παραπεμφθέντων σε διαιτησία δύνανται να διαχωριστούν από τις αποφάσεις επί των μη παραπεμφθέντων, δύνανται να αναγνωρισθεί και εκτελεσθεί μόνο το μέρος της διαιτητικής απόφασης που αναφέρεται σε παραπεμφθέντα ζητήματα·

(iv) η σύνθεση του Διαιτητικού Δικαστηρίου ή η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας έγινε κατά παράβαση σχετικής συμφωνίας των μερών ή ελλείπει συμφωνίας των μερών, έγινε κατά παράβαση του δικαίου της χώρας στην οποία διεξήχθη διαιτησία· ή

(v) η διαιτητική απόφαση δεν κατέστη ακόμη δεσμευτική επί των μερών ή ότι ακυρώθηκε ή αναστάλθηκε από αρμόδιο δικαστήριο της χώρας στην οποία εκδόθηκε ή κατά το δίκαιο της οποίας εκδόθηκε· ή

(β) αν το Δικαστήριο κρίνει ότι-

(i) το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι δεκτικό διαιτησίας κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας· ή

(ii) η αναγνώριση ή η εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης προσκρούει σε διατάξεις δημόσιας τάξεως της Κυπριακής

	<p>Δημοκρατίας.</p> <p>(2) Στην περίπτωση που υποβάλλεται αίτηση ακυρώσεως ή αίτηση αναστολής της διαιτητικής απόφασης σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου (ν) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου επιζητείται αναγνώριση ή εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης έχει διακριτική εξουσία, σε κατάλληλες περιπτώσεις, να αναβάλει την απόφαση του και, μετά από αίτηση του μέρους, το οποίο διεκδικεί την αναγνώριση ή την εκτέλεση της απόφασης, να διατάξει το άλλο μέρος σε εγγύηση.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ ΙΧ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ</p>
<p>Κατάργηση. ΚΕΦ.4 ΑΝΑΚ.307. 101 του 1987 11(Ι)του 2024.</p>	<p>69.-(1) Με την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου, ο περί Διαιτησίας Νόμος και ο περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμος, καταργούνται.</p> <p>(2) Σε περίπτωση κατά την οποία εκκρεμεί οποιαδήποτε διαιτητική διαδικασία, η οποία άρχισε πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου, ή ολοκληρώθηκε με την έκδοση απόφασης, αυτή συνεχίζει και ολοκληρώνεται με βάση το παλαιό νομικό καθεστώς.</p>
<p>Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.</p>	<p>70. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.</p>